

انجيلِ عيسیٰ مسیح دَ مُطابقِ

یوحنا

پیشگفتار

زندگی نامه عيسیٰ مسیح مُطابقِ یوحنا از سِه زندگی نامه عيسیٰ مسیح که دَ وسیله سِه نفرِ دیگره نوشته شده از نگاه طرزِ نوشته فرقِ دره و امچنان واقعه های ره که یوحنا ی رسول دَ زندگی عيسیٰ مسیح دیده از نقطه نظرِ خود خو دَ زیر راهنمایی روحِ اَلْقُدس نوشته کده. ای زندگی نامه بعد از سِه انجيلِ دیگره نوشته شده، مگم دَ ای زندگی نامه دَ باره امزو واقعه های زندگی عيسیٰ مسیح و تعلیمات و مُعجزه های شی اشاره شده که دَ دیگره زندگی نامه ها اشاره نَشده. امچنان یوحنا دَ امزی زندگی نامه از بعضی مُعجزه های عيسیٰ مسیح توره مُوگيه که معنای روحانی دره. خواننده ها قد خاندون امزی زندگی نامه میتنه معلوماتِ کلوتر دَ باره زندگی عيسیٰ مسیح دَ دست بیره. دَ ای زندگی نامه دَ باره اَلْوهیتِ عيسیٰ

مسیح بطورِ واضح اشاره شده، چُون عبارتِ «ما اَسْتَم» ره که اولین دفعه خُدا دَ کتابِ خُرُوج دَ فصلِ ۳ آیه ۱۴ بلده خود خُو استفاده کده، عیسیٰ مسیح چندین دفعه دَ امزی زندگی نامه بلده خود خُو استفاده مونه. بطورِ نمونه دَ فصلِ ۸ آیه ۵۸ مَوگیه: ”ما دَز شُمو راست مَوگم، پیش ازی که ابراهیم تولد شنه، ما اَسْتَم!“ مطلبِ عیسیٰ امی بُوَد: ما همیشه اَسْتَم. ما پیش از تولدِ ابراهیم بُوَدَم و هنوز ام اَسْتَم.

دَ ای زندگی نامه مثل های وجودِ دَره که سُون رابطه خُدا و انسان، رابطه رسولا و ایماندارا و رابطه ایماندارا و ایماندارا اشاره مونه، بطورِ نمونه مثلِ «تاگِ انگور» و «چوپو و گوسپندو». امچنان کلمه «مُحَبَت» دَ امزی زندگی نامه کلو دَ کار رفته و مُحَبَتِ عَوُجی ره که خُدا بلده انسان دَره دَ طریقه های مُخْتَلِف نِشو میدیه. بطورِ مثال دَ فصلِ ۳ آیه ۱۶ مَوگیه: ”چُون خُدا دُنیا ره ایقَس دوست دَشت که باچه یگانه خُو ره دَد تا هر کسی که دَزُو ایمان بیره نابود نَشنه، بلکه صاحبِ زندگی اَبَدی شنه.“

مقصدِ نوشتِه امزی زندگی نامه ره یکی از آیه های شی اینی رقم بیان مونه: ”مگم امی چیزا نوشتِه شد تا شُمو ایمان بیرید

که عیسیٰ اُمّو مسیحِ وعده شُده و باچه خُدا یه و شُمو دَ و سِیلِه
ایمان اُوردو دَ نامِ ازو صَاحِبِ زَندَگی اَبَدی شُنید. “ (فصلِ
۲۰، آیه ۱۹)

فهرستِ عِنوانها

- کلامِ اِنسان جور شُد (فصلِ ۱، آیه ۱)
یحیایِ تَعْمیدِ دِهِنده عیسیٰ ره معرفى مونه (۱:۲۹)
یارایِ اوّلِ مولا عیسیٰ (۱:۳۵)
مُعجزه دَ شارِ قانا (۱:۲)
عیسیٰ دَ خانِه خُدا (۲:۱۳)
عیسیٰ و نِيقوديموس (۳:۱)
عیسیٰ و یحییٰ (۳:۲۲)
عیسیٰ از عالمِ باله اَمده (۳:۳۱)
توره عیسیٰ قد خاتونِ سامری (۴:۱)
عیسیٰ یگِ اَدَمِ شَلِ ره دَ روزِ عیدِ شفا میدیه (۵:۱)
مقام و اِختیاراتِ عیسیٰ مسیح (۵:۱۹)
نانِ بَلده پَنج هزار نفر (۶:۱)
عیسیٰ و برارون شی (۷:۱)
عیسیٰ دَ اورشَلیم (۷:۱۰)
کوششِ بَلده گِرِفَتارِ کدونِ عیسیٰ (۷:۳۱)

- بے ایمانی کٹھکَلونای یهْود (۷:۴۵)
- خاتُونی که دَ بدکاری گِرِفْتار شُد (۸:۱)
- عیسیٰ نُورِ دُنیا آستَه (۸:۱۲)
- عیسیٰ از رفتو دَ عالمِ باله توره مُوگَه (۸:۲۰)
- آزادی از گُناه (۸:۳۰)
- یگِ آدمِ کورِ پینا مُوشه (۹:۱)
- سوال و جوابِ فرِیسیا دَ باره شفاى آدمِ کور (۹:۱۳)
- مَثَلِ چوپونِ نیکو (۱۰:۱)
- یهودیا عیسیٰ ره بسمِ رَدِ مُونه (۱۰:۲۲)
- فوت و زنده شُدونِ ایلعازر (۱۱:۱)
- تُحفه پُرآرزشِ مریم (۱۲:۱)
- پیشگوییِ عیسیٰ دَ باره مَرگِ شی (۱۲:۲۷)
- شُشتونِ پایایِ یارا دَ شامِ آخِر (۱۳:۱)
- عیسیٰ دَ باره اِنکارِ پِترسِ پیشگوییِ مُونه (۱۳:۳۱)
- یگانه راه (۱۴:۱)
- وعدِه روحِ اَلْقُدس (۱۴:۱۵)
- تاگِ حقیقی (۱۵:۱)
- دُنیا از یارایِ مسیحِ نَفرتِ دَره (۱۵:۱۸)
- غَمِ یارا دَ خوشیِ تبدیلِ مُوشه (۱۶:۱۶)
- دَ باره دُعا (۱۶:۲۳)

دُعای عیسیٰ بَلَدِه پیرَوای شی (۱:۱۷)

گِرِفَتاری عیسیٰ (۱:۱۸)

سوالای پیشوای بزرگ از عیسیٰ (۱۹:۱۸)

پتْرُس عیسیٰ ره انکار مونه (۲۵:۱۸)

عیسیٰ دَ پیشِ پیلاتُس (۲۸:۱۸)

عیسیٰ دَ صلیب کُشته موشه (۱۶:۱۹)

عیسیٰ د یارای خُو ظاهر موشه (۱۹:۲۰)

عیسیٰ د هفت یار خُو ظاهر موشه (۱:۲۱)

کلام انسان جور شد

۱ دَ اَزَل کلام بُود و کلام پیشِ خُدا بُود و کلام خودِ خُدا بُود. ۲ او از اَزَل قد خُدا بُود. ۳ تمام چیز دَ وسیله ازو خَلق شد و بدون ازو هیچ چیز ام خَلق نشُد. هر چیزی که دَ وجود آمد ۴ دزو زندگی دشت و زندگی نورِ انسان بُود. ۵ نور دَ تریکی روشنی میدیه و تریکی دَ بله ازو زور نشُد.

۶ یگ آدم ظاهر شد که از طرفِ خُدا رِبی شد و نام شی یحییٰ بُود. ۷ او بَلدِه شاهدی ددو آمد تا دَ باره نور شاهدی بدیه و تا یگ مردُم دَ وسیله ازو ایمان بیره. ۸ او خود شی امو نور نبُود،

بَلَكِه اَمَد تا دَ بارِه امزُو نُور شاهِدی بَدیه.

^۹ نُورِ حَقِیقِی کِه بَلدِه هِر اِنسانِ نُورِ مُوَبَخَشِه دَ دُنیا مِیَمَد. ^{۱۰} دَ حَقِیقَت اَو دَ دُنیا بُود و دُنیا دَ وَسِیلِه اَزو خَلقِ شُد، و لِه مَرُدِمِ دُنیا اَو رِه نَشِنخت. ^{۱۱} اَو دَ بَیْنِ قَوْمِ خُودِ خُو اَمَد و قَوْمِ خُودِ شِی اَو رِه قَبُولِ نَکَد. ^{۱۲} مِگَمِ تَمَامِ کَسایِ کِه اَو رِه قَبُولِ کَد، یَعنی دَ نَامِ اَزو اِیمانِ اَوْرَد، اَو دَزوا حَقِ ازی رِه دَد کِه بَچِکِیچایِ خُدا شُنِه، ^{۱۳} بَچِکِیچایِ کِه نَه اَز خُون، نَه اَز خَاهِشایِ نَفْسِ اِنسانِ و نَه اَم اَز خَاهِشِ جِسمانیِ یِگِ مَرَدِ دَ و جُودِ اَمَد، بَلَكِه اَز اِرَادِه خُدا.

^{۱۴} کَلَامِ اِنسانِ جُورِ شُد و دَ بَیْنِ اَزمو زِنْدَگیِ کَد. مو بَزُرگیِ-و- جَلالِ اَزو رِه دِیدی، بَزُرگیِ رِه کِه تَنها لایِقیِ باچِه یِگانه اَز طَرَفِ اَتِه اَسْمانیِ بُود و پُر اَز فِیضِ و راسْتیِ.

^{۱۵} یَحییِ دَ بارِه اَزو شاهِدی دَد و جَارِ زَدِه کُفَت: ”ای اَمُو کَسِ اَسْتِه کِه ما دَز شُمُو کُفَتُم: ’اَو کِه بَعْدِ اَز مِه مِییه، مَقامِ شِی اَز مِه کَدِه بالِه اَسْتِه، چُون اَو پِیشِ اَز مِه و جُودِ دَشْتِه. “ ^{۱۶} اَز بَرکتِ بِه اِندازِه اَزو فِیضِ سِرِ فِیضِ نَصِیبِ پِگِ مو شُدِه.

^{۱۷} چُون شَرِیعتِ تَوَسُطِ مُوسیِ دَز مو دَدِه شُد و فِیضِ و راسْتیِ

دَ وِسیله عیسیٰ مسیح دَز مو رسید. ^{۱۸} خُدا ره هیچ کس هرگز ندیده؛ یگانه باچه که د آته نزدیک آسته، او خُدا ره دَز مو شنختند.

^{۱۹} و شاهدی یحییٰ اینمی آسته: وختیکه رهبرای یهودیا پیشوایو و لاویا ره از شار اورشلیم ری کد تا ازو پُرسان کُنه که "تو کی آستی؟" ^{۲۰} او اقرار کد و مُنکر نَشُد، آرے، او اقرار کد که "ما مسیح نیسْتُم." ^{۲۱} و اونا از شی پُرسان کد: "پس تو کی آستی؟ آیا تو ایاس پیغمبر آستی؟" او کُفت: "نه، ما نیسْتُم." او اونا بسم پُرسید: "آیا تو امو پیغمبر آستی که مو چیم د راه شی آستی؟" او جواب دد: "نه." ^{۲۲} د آخر اونا دزو کُفت: "پس تو کی آستی؟ مو بلده امزو کسای که مو ره ری کده باید یگ جواب بُری. تو د باره خود خو چی مُوگی؟"

^{۲۳} او کُفت:

"ما آواز کسی آسْتُم که د بیابو جار زده مُوگه:

'راه ره بلده خُداوند آماده کُنید،'

امو رقمیکه اشعیا پیغمبر گُفتد.

^{۲۴} امو نفرای که از طرف فریسیا ریی شُدُد، ^{۲۵} ازو پُرسان کده گُفت: ”اگه تُو نه مسیح و نه الیاس پیغمبر و نه ام امو پیغمبر دیگه آستی، پس چرا غُسلِ تعمید میدی؟“ ^{۲۶} یحییٰ دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ما قد آو غُسلِ تعمید میدم، مگم دَ بَین شُمو یگ نفر ایسته یه که شُمو آو ره نَمینَخشید. ^{۲۷} آو امو کس آسته که بعد از مه مییه و ما حتیٰ لیاقت ازی ره نَدَرُم که بندِ چپلی شی ره واز کُئم.“ ^{۲۸} ای چیزا دَ آغیلِ بَیتِ عنیا که دَ آو لبِ دریای اُردُن آسته، واقع شُد، یعنی دَمزُو جای که یحییٰ مردُم ره غُسلِ تعمید میدد.

یحیای تعمید دهنده عیسیٰ ره معرفی مونه

^{۲۹} روزِ دیگه شی یحییٰ دید که عیسیٰ طرفِ ازو مییه. اوخته یحییٰ گُفت: ”اونه، باره خُدا که گُناهِ دُنیا ره باله مونه.“ ^{۳۰} ای امو کس آسته که ما دَ باره شی گُفتدُم: بعد از مه یگ مرد مییه که از مه کده بزرگتر آسته، چراکه او پیش از مه وجود داشته. ^{۳۱} ما خود مه آو ره نَمیشنَختم، مگم بخاطری که آو دَ بَنی اسرائیل معرفی شُنه، ما امدُم تا قد آو غُسلِ تعمید بدم.“

یحییٰ دَ شَاهِدِیْ خُو اِدَامَه دَدَه کُفْت: " ما رُوح اَلْقُدْس رِه
 دِیْدُم که دَ شَکْلِ یِگ کَوْتَر از اَسْمو نازلِ شُدِه دَ بِلَه اَزو شِشْت
 و اُمونجی مَند. " ^{۳۳} ما تا اُو غِیْت اُو رِه نَمی شَنَخْتُم، مِگَم خُدای
 که مَرِه رِی کد تا مَرْدُم رِه قَد اُو غُسلِ تَعْمِیدِ بَدُم، اُو دَز مِه
 کُفْت: ' دَ بِلَه هَر کَسی که رُوح اَلْقُدْس نازلِ شُدِه شِشْت، اُو
 اُمُو شَخْص اَسْتِه که قَد رُوح اَلْقُدْس غُسلِ تَعْمِیدِ مِیْدِیِه. ' ^{۳۴} ما
 دَ چِیْم خُو دِیْدِیْم و شَاهِدِی دَدَه مُوکِیْم که اُو باچِه خُدایِه. "

یارای اوّل مولا عیسیٰ

^{۳۵} رُوزِ دِیْگِه شی ام یحییٰ قَد دُو پِیْرُو خُو دَ اَمْرُو جَای اِیْسْتِه
 بُود. ^{۳۶} وختی دِید که عیسیٰ اَزو نَجی تیر موشه، اُو کُفْت:
 " اونه، باره خُدا. " ^{۳۷} وختیکه اُمُو دُو پِیْرُو توره یحییٰ رِه
 شَنِید، اونا از پَسِ عیسیٰ رِی شُد. ^{۳۸} عیسیٰ دَوْر خورده دِید
 که اونا از پَسِ شی مِیْیِه و ازوا پُرسان کده کُفْت: " شُمُو
 چِیْخِیل رِه مُوپالِید؟ " اونا دَ زشی کُفْت: " رَبّی - که «اُستاد»
 معنی مِیْدِیِه - دَ کُجا مِیْشِیْنی؟ " ^{۳۹} اُو دَ زوا کُفْت: " بَیْد و
 بِنِگْرِید. " پَس اونا اَمْدَه دِید که اُو دَ کُجا مِیْشِشْت و اونا اُمُو
 رُوز رِه قَد شی مَند، چُون سَاعَتِ دَهْمِ رُوز بُود. ^{۴۰} یکی اَمْرُو
 دُو نَفَر که توره یحییٰ رِه شَنِید و از پَسِ عیسیٰ رِی شُد، نام

شی اندریاس، برارِ شمعون پترُس بود. ^{۴۱} او اوّل برارِ خو
 شمعون ره پیدا کده دَزُو گُفت: "مو مسیح ره پیدا کده" که
 ترجمه شی «انتخاب شده خدا» آسته. ^{۴۲} او شمعون ره پیش
 عیسی آورد و عیسی سُون شی توخ کده گُفت: "تو شمعون
 باچه یونا آستی. ازی بعد نام تو کیفا بشه." که معنای شی
 «قاده» آسته.

^{۴۳} روزِ دیگه شی عیسی قصد کد که دَ منطقه جلیلیه بوره. او
 فیلیپس ره پیدا کده دَزُو گُفت: "از پشت مه بیه." ^{۴۴} فیلیپس
 از شارِ بیت صیدا، یعنی از شارِ اندریاس و پترُس بود. ^{۴۵}
 اوخته فیلیپس رفته نتنائیل ره پیدا کد و دَزُو گُفت: "مو کسی
 ره پیدا کده که موسی دَ تورات و پیغمبرا دَ دیگه کتابا دَ باره
 شی نوشته کده؛ او عیسی باچه یوسف از شارِ ناصره یه."
^{۴۶} نتنائیل دَزُو گُفت: "آیا از ناصره ام چیزی خوب بر موشه؟"
 فیلیپس گُفت: "بیه و توخ کو." ^{۴۷} وختی عیسی دید که
 نتنائیل سُون شی مییه، دَ باره ازو گُفت: "اینه، یگ اسرائیلی
 حقیقی که دروغ و فریب دَز شی نییه." ^{۴۸} نتنائیل دَز شی
 گُفت: "از کجا مره مینخشی؟" عیسی دَ جواب ازو گُفت:
 "پیش ازی که فیلیپس تو ره کوی کنه، وختیکه دَ تی درخت

انجیر بودی، ما تُو ره دِیدم. ”^{۴۹} اوخته نَتَنائیل دَ جواب شی
گفت: ”اُستاد، تُو باچه خُدا اَستی. تُو واقعاَ پادشاهِ بَنی
إسرائیل اَستی. ”^{۵۰} عیسی دَزو گفت: ”فقط امی که دَز تُو
گفتم تُو ره دَ زیرِ درختِ انجیرِ دِیدم، ایمان اُوردی؟ ازی بعد
ازی کده کارای بَزرگتر ره ام مینگری. ”^{۵۱} و اُو بسم دَ نَتَنائیل
گفت: ”ما دَز شُمو راست مُوگم: شُمو آسمو ره مینگرید که
واز شُده ملایکه های خُدا از بله سرِ «باچه انسان» باله موره
و تاه مییه. ”

مُعجزه دَ شارِ قانا

۲ دَ روزِ سِوم، دَ شارِ قانای جلیلیه یگ توی بُود و اَبه
عیسی ام دَ اُونجی بُود. ^۲ عیسی و یارای شی ام دَمزُو توی
دَعوت شُده بُود. ^۳ وختیکه شرابِ انگور تامو شُد، اَبه عیسی
دَزو گفت: ”شرابِ ازوا تامو شُده. ”^۴ عیسی دَزو گفت: ”اَی
خاتُو، دَز مه و از تُو چی غَرَض؟ تا آلی ره وخت مه نرسیده. ”
^۵ اَبه شی دَ خِدمتگارا گفت: ”هر چیزی که شُمو ره مُوگه، اُمو
رقم بکنید. ”

٦ د اُونجی شش کوزه سنگی بلده طهارت مطابق رواج یهودیا ایشته بود، هر کدم شی پنج یا شش سطل آو میگیرفت.

٧ عیسیٰ د خدمتگارا گُفت: ”کوزه ها ره از آو پُر کنید.“ و

اونا کوزه ها ره تا دان از آو پُر کد. ^٨ او دزوا گُفت: ”آلی یگ کمک وری کشیده د پیش کُته مجلس بُرید.“ و اونا بُرد.

٩ وختی کُته مجلس آوی ره که شراب انگور جور شُد مزه کد،

نفا مید که از کُجا اُورده شُده، مگم خدمتگاری که آو ره از

چاه کشیدد، خبر دشت. اوخته کُته مجلس داماد ره کوی کد

١٠ و دزوا گُفت: ”پگ مردم همیشه شراب خوب ره د اول میره

و غیتیکه مهمونا نشه شُد، پس ازو شراب آرزو بی ره میره؛

مگم تو شراب خوب ره تا آلی ره نگاه کددی.“ ^{١١} امی مُعجزه

اول ره عیسیٰ د شار قانای جلیلیه انجام دد و جلال-و-بزرگی

خو ره ظاهر کد و یارای شی دزوا ایمان اُورد.

١٢ بعد ازو او قد آبه، برارو و یارای خو د شار کفرناحوم رفت

و د اُونجی چند روز مند.

عیسیٰ د خانه خدا

١٣ عید پصح از یهودیا نزدیک شُد و عیسیٰ د شار اورشلیم

رفت. ^{۱۴} اَو دَ خانِه خُدا مرْدُم ره دِید که گاو، گوسپو و کوتر
سودا مونه و صرافا د پُشتِ میزای خُو شِشته یه. ^{۱۵} پس
عیسیٰ از ریسپو یگ قمچی جور کد و پگ ازوا ره قد گاو و
گوسپون شی از خانِه خُدا رُفنده بُر کد و پیسه های صرافا ره
تیت کده میزای شی ره چپه کد ^{۱۶} و د کسای که کوتر سودا
مُوکد، گُفت: ”امیا ره ازینجی گم کنید! خانِه اته مَره جای
خرید-و-فروش جور نکنید!“ ^{۱۷} اوخته د یاد یارای شی اَمَد که
د کِتَابِ مُقَدَّسِ نُوشته شُدِه: ”چُون غَیرتی که د بارِه خانِه تُو
دَرَم د و جُود مه شُعله وَر آسته.“

^{۱۸} دَمَزُو غَیت یهُودیا دَزُو گُفت: ”چی مُعجزه-و-نشانی دَز مو
نشو میدی تا ثابت شُنه که تُو اختیارِ ازی کارا ره دَری؟“
عیسیٰ د جوابِ ازوا گُفت: ”ای خانِه خُدا ره خراب کنید و
ما د مَنِه سِه روز ای ره دُوباره آباد مُونم.“ ^{۲۰} پس یهُودیا
گُفت: ”آباد کدونِ امزی خانِه خُدا چل و شش سال ره دَریر
گِرِفت. آکو تُو ای ره د مَنِه سِه روز آباد مونی؟“ ^{۲۱} مگم
مقصدِ عیسیٰ از خانِه خُدا جِسْمِ خود شی بُود. ^{۲۲} و غَیتیکه
عیسیٰ بعد از مَرگ دُوباره زنده شُد، د یاد یارای شی اَمَد که
اُو امی توره ره دَزوا گُفتد. پس اونا د نُوشته های مُقَدَّس و د

تورای که عیسیٰ گُفتد، باور کد.

^{۲۳} وختیکه او د عیدِ پَصَح د اورشَلیم بُود، غدر نفرای که
مُعجزه های ازو ره دید، د نام ازو ایمان اُورد. ^{۲۴} لیکن عیسیٰ
خود شی دزوا اعتبار نکد، چراکه تمام مردُم ره خُوب
مینخشید ^{۲۵} و لازم نَبُود که کس د باره انسان یگو چیز دزُو
بُگیه، چُون او خود شی موفامید که د دل انسان چی آسته.

عیسیٰ و نيقوديموس

^۳ یگ نفر د نام نيقوديموس که از فرقه فریسی و یکی از
رهبرای یهودیا بُود، ^۲ یگ شاو پیش عیسیٰ آمده دزُو گُفت:
”اُستاد، مو میدنی که تُو بحیثِ معلِم -و- راهنما از طرفِ خدا
آمده، چُون مُعجزه های که تُو موکنی هیچ کس نمیتنه،
سِوای که خدا قد شی بَشه.“ ^۳ عیسیٰ د جواب شی گُفت:
”دز تُو راس موگم، کسی که از نو تولد نشده بَشه پادشاهی
خدا ره دیده نمیتنه.“ ^۴ نيقوديموس دزُو گُفت: ”چی رقم
امکان دره که یگ آدم پیر تولد شنه؟ آیا او میتنه پس د کوره
آبه خو بوره و دوباره د دنیا بییه؟“ ^۵ عیسیٰ د جواب شی

گُفْت: " ما دَز تُو راس مُوگم، تا وختیکه یگ نفر از آو و روح
 تَوُلْد نَشْنه اُو نَمِیتنه د پادشاهی خُدا داخِل شُنه. ^۶ چیزی که از
 جِسْم تَوُلْد شُدِه، اُو جِسْم آسْتِه و چیزی که از روح تَوُلْد شُدِه،
 اُو روح آسْتِه. ^۷ تعجُب نَکو که دَز تُو گُفْتُم، شُمو باید از نو
 تَوُلْد شُنید. ^۸ باد هر جای که بخایه پُف مونه و شُمو آواز شی
 ره میَشْنوید، مگم نَمیدنید که از کُجا مییه و یا د کُجا موره.
 امی رقم هرکسی که از روح اَلْقُدس تَوُلْد موشه، اُو ام نَمیدنه
 که ای تَوُلْد نو چطور رُخ دده. " ^۹ نِیقودیموس دَزو گُفْت: " ای
 چیزا چطور اِمکان دَره؟ " ^{۱۰} عیسی بسم دَزو گُفْت: " تُو یگ
 معلّم -و- راهنمای بنی اسرائیل آستی و هنوز ام ای چیزا ره
 نَموفامی؟ " ^{۱۱} دَز تُو راس مُوگم، مو از چیزی توره مُوگی که
 ازو خبر دَره و د باره چیزی شاهدی میدی که مو دیدے؛ مگم
 شُمو مردُم شاهدی مو ره قبول نَمونید. ^{۱۲} ما که د باره کارای
 دنیایی دَز شُمو توره مُوگم و شُمو باور نَمونید، اگه د باره
 کارای آسمانی نقل کنم، شُمو چطور باور مَونید؟ ^{۱۳} هیچ کس
 د عالمِ باله نرفته بَغیر از کسی که از عالمِ باله تاه آمده، یعنی
 «باچه انسان» [که جای شی د عالمِ باله یه.] ^{۱۴} اُمو رقمیکه
 مُوسی مارِ برونزی ره د بیابو د شَخ چپو باله کد، اُمو رقم
 «باچه انسان» ام باید باله شُنه، ^{۱۵} تا هر کسی که دَزو ایمان

بیره صاحبِ زندگی اَبَدی شنه. ^{۱۶} چُون خُدا دُنیا ره ایقَس

دوست دَشت که باچه یگانِه خُو ره دَد تا هر کسی که دَزُو

ایمان بیره نابُود نَشنه، بلکه صاحبِ زندگی اَبَدی شنه. ^{۱۷} خُدا

باچه خُو ره دَ دُنیا رِبی نکد تا از مردُم دُنیا بازخواست کُنه،

بلکه تا دُنیا دَ وسیله ازو نجات پیدا کُنه. ^{۱۸} کسی که دَزُو

ایمان بیره، محکوم نمُوشه؛ لیکن کسی که دَزُو ایمان نیره، او

امی آلی محکوم شُده، چراکه دَ نامِ باچه یگانِه خُدا ایمان

نورده. ^{۱۹} محکومیت ازی خاطر آسته که نُور دَ ای دُنیا آمد،

مگم مردُم دُنیا تریکی ره از نُور کده کلو خوش کد، چُون

کارای ازوا بد بُود. ^{۲۰} هرکسی که کارای شیطنی مونه، او از

نُور بد شی مییه و نزدیکِ نُور هیچ نمییه، تاکه اعمال و کردارِ

بد شی برَملا نَشنه. ^{۲۱} مگم آدمی که دَ راستی و نیکی عمل

مونه، او سُونِ نُور مییه تا ظاهر شنه که اعمالِ ازو دَ مطابقِ

خاستِ خُدا یه.

عیسی و یحیی

^{۲۲} بعد ازو عیسی قد یارای خُو دَ سرزمینِ یهودیه رفته چند دیر

قد ازوا قتی دَ اونجی مند و مردُم ره غُسلِ تعمید دَد.

۲۳ یحییٰ ام دَ عینون نزدیکِ منطقه سالیم مردُم ره غُسلِ تعمید
میدد، چراکه دَ اونیجی آو کلو بُود و مردُم آمده غُسلِ تعمید
میگرفت، ۲۴ چون یحییٰ تا او وخت بندی نشُد.

۲۵ دَمزُو غیت بینِ یارای یحییٰ و یگِ عالمِ یهودی دَ باره
طهارت-و-پاکی بحث شد. ۲۶ و اونا دَ پیش یحییٰ آمده دَ زشی
گفت: ”اُستاد، امو نفرِ که دَ او سونِ دریای اُردن قد تو بُود و
تو دَ باره شی شاهدی ددی، آلی او غُسلِ تعمید میدیه و پگِ
مردُم دَ بیخ ازو موره.“ ۲۷ یحییٰ دَ زوا گفت: ”انسان هیچ چیز
ره حاصل نمیتنه، سِوای که از عالمِ باله دَ زُو دده شنه.

۲۸ خودون شمو شاهدِ اُستید که ما گُفتدُم: ’ما مسیح نییم،
بلکه امو کس اُستُم که خُدا مره پیشلونِ مسیحِ ربی کده.’
۲۹ بیری دَ دامادِ تعلقِ دَره، مگم رفیقِ داماد که دَ یگِ گوشه
ایسته یه و آوازِ داماد ره میشنوه، او از شنیدونِ آواز شی غدر
خوشحال موشه. اینمی رقم ما ام خوش اُستُم و آلی خوشی مه
کامل شده. ۳۰ او باید بزرگتر شنه دَ حالیکه ما باید ریزه تر

شُنم.

عیسیٰ از عالمِ باله اَمده

^{۳۱} کسی که از باله مییه، از پگ کده باله یه و کسی که از زمی آسته دَ زمی تعلق دَره و از چیزای زمی توره مُوگه. اَره، کسی که از عالمِ باله اَمده، از تمام کده باله تر آسته. ^{۳۲} اُو دَ باره چیزای که شنیده و دیده شاهدهی میدیه، مگم هیچ کس شاهدهی و توره شی ره قبول نمونه. ^{۳۳} کسی که شاهدهی ازو ره قبول نمونه، تصدیق موکنه که خُدا حق-و-راست آسته. ^{۳۴} کسی ره که خُدا ریی کده، اُو توره خُدا ره مُوگه، چُون خُدا روحی خُو ره بے اندازه دَزُو بخشیده. ^{۳۵} آته، باچه خُو ره دوست دَره و تمام چیزا ره دَ دِسْتِ ازو دده. ^{۳۶} کسی که دَ باچه ایمان بیره، اُو صاحبِ زندگی اَبَدی مُوشه؛ لیکن کسی که از اید شی نموشه، زندگی اَبَدی ره نمینگره، بلکه دَ غَضَبِ خُدا گرفتار مُوشه.

توره عیسیٰ قد خاتونِ سامری

^۱ ^۴ وختی مولا عیسیٰ فامید که فریسیا خبر شُده که اُو از یحییٰ کده کلو پیرو پیدا کده و غُسلِ تعمید میدیه، ^۲ - اگرچه

عیسیٰ خود شی غُسلِ تعمید نَمیدد، بلکه یارای شی میدد -
عیسیٰ یهودیه ره ایله کده پس د جلیلیه رفت.

دزی سفر لازم بود که از منطقه سامره تیر شنه. ^۵ او د یگ
شار سامره د نام سوخار رسید، د نزدیک امزو پتی زمی که
یعقوب د باچه خو یوسف دده بود. ^۶ چاه یعقوب ام د اونجی
بود و عیسیٰ که از زور راه رفتو منده و زله شدد، د لب امزو
چاه ششت؛ وخت ساعت ششم روز بود. ^۷ دمزو غیت یگ
خاتون سامری آمد تا از چاه او بکشه. عیسیٰ دزو گفت: "کم
وری او دز مه بدی،" ^۸ چون یارای شی دمزو وخت بلده نان
خریدو د شار رفتد. ^۹ خاتون سامری دزو گفت: "تو که یگ
یهودی آستی و ما یگ خاتون سامری، چطور شد که از مه او
طلب مونی؟" امی ره گفت از خاطری که یهودیا قد سامری
ها ششت و برخاست نموکد. ^{۱۰} عیسیٰ د جواب ازو گفت:
"اگه تو بخشش خدا ره میدنستی و موفامیدی که کی آسته
که از تو او طلب مونه، تو ازو طلب موکدی و او دز تو آب
حیات موبخشید." ^{۱۱} خاتو دزو گفت: "صاحب، تو دوله
ندری و چاه ام چطور آسته. پس امو آب حیات ره از کجا
مونی؟" ^{۱۲} آیا از بابه کلون مو یعقوب که امی چاه ره دز مو دد

و از آو امزی چاه خود شی و باچه های شی، گله و رمه شی
 خورد، تو بزرگتر آستی؟^{۱۳} عیسی دزو گفت: "هرکسی که
 ازی چاه آو وچی کنه، بسم تشنه موشه،^{۱۴} مگم هرکسی که
 امزو آو که ما دز شی میدم وچی کنه، او دیگه هرگز تشنه
 نموشه. چون امو آو ره که ما دزو میدم د وجود شی یگ
 چشمه آب حیات جور موشه که تا زندگی ابدی بلبلاغ مونه."
^{۱۵} خاتو دزو گفت: "صاحب، دز مه امزو آو بدی تاکه دیگه
 تشنه نشنم و تمام راه تا اینجی پشت آو نیم." عیسی دزو
 گفت: "بورو، شوی خوره کوی کده اینجی بیر." ^{۱۷} خاتو د
 جواب ازو گفت: "ما شوی ندرم." عیسی گفت: "امی توره
 تو راست آسته که گفتی: 'ما شوی ندرم.'"^{۱۸} پنج دفعه تو
 شوی کده و امو مردی ره که آلی دری او شوی تو نییه. ای
 گب تو راسه." ^{۱۹} خاتو دزو گفت: "صاحب، ما فکر مونم که
 تو پیغمبر آستی." ^{۲۰} باباه کلونای مو دمزی کوه عبادت موکد و
 شمو مردم موگید، جای که باید دزشی عبادت شنه د اورشلیم
 آسته." ^{۲۱} عیسی دزو گفت: "ای خاتو، دز مه باور کو،
 زمانی مییه که مردم آته آسمانی ره نه د ای کوه عبادت مونه
 و نه ام د اورشلیم." ^{۲۲} شمو سامری ها چیزی ره عبادت مونید
 که نمینخشید؛ مگم مو امو ره عبادت مونی که مینخشی،

چراکه نجاتِ بشر دَ وِسیله قومِ یهودِ مییه. ^{۲۳} یگ زمان مییه، بلکه او زمان امیالی آمده که عبادت کُننده های حقیقی آتِه آسمانی ره دَ روح و راستی عبادت مونه، چراکه آتِه آسمانی امو رقم عبادت کُننده ها ره میخایه. ^{۲۴} خُدا روح آسته و کسای که او ره عبادت مونه باید دَ روح و راستی عبادت کُنه. ^{۲۵} ”خاتو دَزو کُفت: ”ما میدنم که مسیح مییه؛ غیتیکه او بییه، او مو ره از تمام چیزا با خبر مونه. ^{۲۶} ”عیسی دَزو کُفت: ”ما که قد تو توره موگم، امو آستم.“

^{۲۷} دَمزو غیت یارای شی آمد و تعجب کد که او قد یگ خاتو توره موگیه، مگم هیچ کس نکُفت که ”چی کار دشتی؟“ یا ”چرا قد ازو خاتو توره موکُفتی؟“ ^{۲۸} پس امو خاتو کوزه خو ره دَ اونجی ایله کد و دَ شار رفته دَ مردم کُفت: ^{۲۹} ”ببید یگ آدم ره بنگرید، هر کاری ره که ما ازی پیش کددم، دز مه کُفت. آیا او مسیح نییه، یا آسته؟“ ^{۳۰} اونا از شار بُر شده دَ دیرِ عیسی آمد.

^{۳۱} دَمزو غیت یارای عیسی دَرَو موکُفت: ”استاد، نان نوش جان کو.“ ^{۳۲} ”مگم او دزوا کُفت: ”ما نانی بلده خوردو دَرُم که شمو دَ باره ازو خبر ندرید.“ ^{۳۳} پس یارای شی قد یگدیگه خو

گُفت: "آیا یگو کس دَزُو نان اُورده بَشه؟" ^{۳۴} عیسیٰ دَزُوا
گُفت: "نانِ ازمه امی آسته که خاستِ امزُو ره که مَره رَبی
کده، دَ جای بیْرُم و کارای شی ره تَکْمیل کُنم. ^{۳۵} آیا شُمُو
نَمُوگید که تا وختِ دِرُو چار ماهِ دیگه مَنده؟ ولے ما دَز شُمُو
مُوگم که سر خُو ره باله کده کِشت ها ره توخ کُنید که زَرْد
شُدِه و وختِ دِرُو شی امی آلی آسته. ^{۳۶} کسی که دِرُو مونه مُزد
خُو ره میگیره و بلده زندگی اَبدی تَمَر جَم مونه. دَمزی رقم
کِشت کُننده و دِرُوگر هر دُو یگ جای خوشحال موشه. ^{۳۷} دَ
اینجی اَمُو مَثَل راس آسته که مُوگه: 'یگ نفر کِشت مونه و
دیگه کس دِرُو. ^{۳۸} ما شُمُو ره رَبی کدوم تا اَمُو کِشت ره دِرُو
کُنید که شُمُو بلده اَزُو زَحمت نَکشیدید. دیگرو زَحمتِ اَزُو ره
کشید و شُمُو دَ حاصِلِ زَحمتِ ازوا شَرِیگ شُدید."

^{۳۹} غَدْر مَرْدُمِ سامِری دَمزُو شار بخاطرِ شاهِدی امزُو خاتُو دَ
عیسیٰ ایمان اُورد که گُفتُ: "هر کاری که کُدُم، تمام شی ره
دَز مه گُفت. ^{۴۰} پس وختیکه سامِری ها دَ دِیرِ عیسیٰ اَمَد،
اونا اُو ره شَلَه شُد که قد ازوا بُمَنه و عیسیٰ دُو روز قد ازوا
مَند ^{۴۱} و غَدْر مَرْدُمِ دیگه از خاطرِ کلامِ خود شی، دَزُو ایمان
اُورد. ^{۴۲} اونا دَمزُو خاتُو گُفت: "از آلی، دیگه از خاطرِ گپای

ازتو نییه که مو دزو ایمان دری، بلکه خودون مو شنیده و
آلی موفامی که اینمی آدم واقعاً نجات دهنده دنیا آسته.

بعد امزو دو روز، عیسی ازونجی سون جلیلیه رفت،^{۴۴} چون
خود شی گفتد: ”پیغمبر د منطقه خود خو قدر ندره.“^{۴۵} مگم
وختیکه او د جلیلیه رسید، مردم جلیلیه غدر او ره خوشامد و
پیشامد کد، چون تمام کارای ره که د اورشلیم د روز عید
کدد، اونا دیدد، چراکه اونا ام د وخت عید د اونجی رفتد.

پس عیسی بسم د قانای جلیلیه آمد، دمزو جای که او ره د
شراب انگور تبدیل کدد.^{۴۶}

دمزو غیت د کفرناحوم باچه یگ کارمند حکومت سخت ناجور
بود.^{۴۷} وختی امو کارمند شنید که عیسی از یهودیه د جلیلیه
آمده، او پیش شی رفت و خاهش کد که آمده باچه شی ره که
د حال مردو یه، شفا بدیه.^{۴۸} عیسی دزو گفت: ”تا شمو
مُعجزه ها و چیزای عجیب ننگرید، ایمان نمیرید.“^{۴۹} کارمند
حکومت دزو گفت: ”صاحب، پیش ازی که باچه مه بمره بیه
که بوری.“^{۵۰} عیسی دزو گفت: ”بورو، باچه تو زنده
مومنه.“ امو آدم د کلام عیسی اعتبار کد و سون خانه خو

رَبِي شُد. ^{۵۱} دَ حَالِيكِه سُون خانِه خُو مورفت، غُلامای شی دَ
 دَمِ راهِ ازو آمد و گُفت: ”باچه تُو زنده يه.“ ^{۵۲} کارمَنِدِ
 حُکومت ازوا پُرسان کد: ”چی غَيت و دَ کُدَمِ ساعت باچه
 خُوب شُد؟“ اونا دَزُو گُفت: ”دِروز ساعتِ يگِ بَجِه بعد از
 چاشت تُو او ره ايله کد.“ ^{۵۳} اوخته آتِه باچه پي بُرد که دَمزُو
 ساعت عيسی گُفتُ: ”باچه تُو زنده مومنه.“ پس خودِ امزُو
 آدم و پگِ خانوار شی ايمان اُورد. ^{۵۴} و ای مُعجزه دَوْمِ عيسی
 بعد از آمدون شی از يهوديه دَ جليليه بُود.

عيسی يگِ آدمِ شَلِ ره دَ روزِ عيدِ شفا ميديه

۵ بعد از ي چیزا يگِ عيدِ يهوديا آمد و عيسی دَ اورشليم
 رفت.

^۲ دَ اورشليم نَزديکِ درگِه گوسپندو يگِ حَوْضِ بُود که دَ زبونِ
 عبرانی او ره «بیتِ حسدا» مُوگُفت. دَ گِرِدِ امزُو حَوْضِ پَنجِ
 بَرَنده بُود. ^۳ دَمزُو بَرَنده ها غَدَرِ آدمای ناجور، کور، لَنگ و
 فَلجِ خاو مُوکد [و معطلِ شور خوردونِ او حَوْضِ مِيشِشت،
^۴ چُون دَ وختای مُعینِ يگِ ملايکه خُداوند تاه ميمد و او ره

شور مِيَدَد. هر نفری که بعد از شور خوردونِ آو اوّل دَ مَنِه حَوْض مورفت، از هر ناجوری که دَشت شَفا پيدا مُوكد. [٥ دَ اونجی یگ آدم مَوْجود بُود که سی و هشت سال مُوشد مریض بُود. ٦ وختی عیسیٰ آو ره دید که دَ اونجی خاو آسته و پی بُرد که از غدر دیر ناجور آسته، دَزو گُفت: ”میخاهی که جور شنی؟“ ٧ آدمِ ناجور دَ جواب شی گُفت: ”صاحب، کسی ره ندرم که دَ وختِ شور خوردونِ آو مَره دَ مَنِه حَوْض بندزه؛ امی که ما حرکت مُونم، یگو کسی دیگه از مه پیش دَ مَنِه آو میرسه.“ ٨ عیسیٰ دَزو گُفت: ”باله شو، جاگه خُورِه جَم کُو و بورو.“ ٩ اُمو آدم فوراً جور شد و جاگه خُورِه جَم کده رَبی شد.

اُمو روز، روزِ آرام بُود. ١٠ پس یهودیا دَمزُو آدم که جور شُد گُفت: ”امروز، روزِ آرام آسته و دَمزی روزِ بلده تُو روا نییه که بسترِه خُورِه گِرِفته بُبری!“ ١١ مگم آو دَ جوابِ ازوا گُفت: ”اُمو کس که مَره شفا دَد، دَز مه گُفت، بسترِه خُورِه جَم کده بورو.“ ١٢ ”اونا از شی پُرسان کد: ”کی آسته اُمو نفر که دَز تُو گُفته، بسترِه خُورِه جَم کده بورو؟“ ١٣ مگم آو آدم که شفا پيدا کُدد، نَمیدَنست که آو کی بُود، چُون دَ اونجی مردم

غدر بُود و عیسیٰ دَ بَینِ ازوا گم شُدُد. ^{۱۴} بعد ازو عیسیٰ اُو ره دَ خانه خُدا پَیدا کد و دَ زشی گُفت: ”اینه، تُو جور شُدِه؛ دیگه گناه نَکو تا که گِرِفَتارِ چِیزِ بَدترِ ازی نَشنی. “ ^{۱۵} اوخته امو آدم رفته دَ یهودیا خبر دده گُفت: ”کسی که مَره شفا دَد، عیسیٰ یه. “ ^{۱۶} امزی خاطر کتله کلونای یهودی عیسیٰ ره آزار- و- اذیت مُوکد که امی چِیزا ره اُو دَ روزِ آرام انجام میدد.

^{۱۷} مگم عیسیٰ دَ جوابِ ازوا گُفت: ”رقمیکه آته مه تا هنوز کار مونه، ما ام کار مومم. “ ^{۱۸} دَمزی دَلیلِ یهودیا کلوتر دَ قَصِدِ کُشتونِ ازو بُر شُد، چراکه اُو نه تنها روزِ آرام ره نادیده میگرفت، بلکه خُدا ره ام آته خُو مَوگُفت و امی رقم خود خُو ره برابرِ خُدا جور مُوکد.

مقام و اختیاراتِ عیسیٰ مسیح

^{۱۹} پس عیسیٰ دَ جوابِ یهودیا گُفت: ”ما حقیقت ره دَز شُمو مومم، باچه از پیشِ خود خُو هیچ کار نَمیتنه، بلکه امو کارا ره مونه که از آته خُو مینگره. هر کاری که آته مَوکنه، باچه ام رقمِ ازو وری مونه. “ ^{۲۰} چُون آته باچه خُو ره دوست دَره و هر کاری که مونه دَ باچه خُو نشو میدیه و ازی کده کارای بزرگتر

ام دَزُو نَشو مِیدیه تاکه شُمو خِیرو بُمَنید. ^{۲۱} چُون اُمُو رَقْمیکه

آتِه آسمانی مُرده ها ره از قبر باله کده زنده مُونه، باچه شی ام
اُمُو رقم دَ هر کسی که دِل شی شُنه، زندگی مِیدیه.

^{۲۲} امچنان، آتِه آسمانی هیچ کس ره قضاوت نَمونه، بلکه

اِختیارِ قضاوت کدو ره دَ دِست باچه خُو دده، ^{۲۳} تا پگِ مردُم

باچه ره اِحترام کُنه، اُمُو رقم که اونا دَ آتِه آسمانی اِحترام

مُونه. کسی که دَ باچه بے اِحترامی کُنه، اُو دَ آتِه که اُو ره رِبی

کده، ام بے اِحترامی مُونه.

^{۲۴} ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگُم: کسی که دَ کلامِ ازمه گوش

بِدیه و دَ امزُو که مَره رِبی کده ایمان بیره، زندگی اَبَدی نصیب

شی مُوشه. اُو ملامت-و-محکوم نَموشه، بلکه از مرگ نجات

پیدا کده دَ زندگی اَبَدی مِیرسه. ^{۲۵} ما دَز شُمو راست مُوگُم:

یگ زمان مِییه، بلکه اُو زمان امی آلی رسیده که مُرده ها آواز

باچه خُدا ره مِیشنوه و اُونای که قبول کُنه، زنده مُوشه.

^{۲۶} چُون اُمُو رَقْمیکه آتِه آسمانی سرچشمه زندگی یه، اُمُو رقم

اُو دَ باچه خُو ام قُدرت دده تا سرچشمه زندگی بَشه ^{۲۷} و دَزُو

اِختیار دده که قضاوت کُنه، چراکه اُو «باچه انسان» آسته.

^{۲۸} دَزی تورا تعجُب نَکُنید؛ زمانی مِییه که پگِ مُرده ها دَ

قبرستو آوازِ «باچه انسان» ره میشنوه ^{۲۹} و از قبر بُر موشه:
اُونای که نیکوکار بُوده بلده زندگی اَبدی بَرخاست مونه و
آدمای بدکار بَرخاست مونه تا که دَ جزای خُدا گِرِفَتار شُنه.

^{۳۰} ما از پیشِ خود خُو هیچ کار نمی تَم، بلکه امو رقمیکه
میسنوم، امو رقم قضاوت موم و قضاوت مه عادلانه آسته،
چراکه ما دَ فکرِ رضایتِ خود خُو نییم، بلکه دَ فکرِ رضایتِ
امزو آستم که مره رِبی کده.

^{۳۱} اگه ما دَ باره خود خُو شاهدی بدم، شاهدی مه راست نییه.

^{۳۲} لیکن یگو کسِ دیگه آسته که دَ باره ازمه شاهدی میدیه، و

ما میدنم شاهدی که او دَ باره ازمه میدیه، راس آسته. ^{۳۳} شمو

نفرا ره دَ پیشِ یحیی رِبی کدید و او دَ باره حقیقت شاهدی دد.

^{۳۴} ایطور نییه که ما دَ شاهدی یگو انسان ضرورت درم؛ بلکه

ای توره ره بلده ازی مویم تا که شمو نجات پیدا کنید.

^{۳۵} یحیی رقم یگ چراغ الی بود که موسوخت و روشنی میدد و

شمو خاستید که چند وخت ره دَ نورِ ازو خوش تیر کنید.

^{۳۶} مگم شاهدی که ما میدم از شاهدی یحیی کده بزرگتر آسته،

چون کارای ره که آته آسمانی دَ گردون مه ایشته تا تکمیل

کنم، اُمُو کارا ره که انجام میدیم خودون شی دَ باره مه
 شاهدی میدیه که مَره آتِه آسمانی رِبی کده. ^{۳۷} و آتِه آسمانی
 که مَره رِبی کده، خود شی دَ باره ازمه شاهدی دده. شُمو
 هرگز نه آواز شی ره شنیدید و نه شکل شی ره دیدید ^{۳۸} و نه
 ام کلامِ ازو دَ دِل شُمو جای میگیره، چُون اُمُو کس ره که آتِه
 آسمانی رِبی کده شُمو دَ زشی ایمان نمیرید. ^{۳۹} شُمو نوشته
 های مُقدّس ره خُوب مُطالعه مُونید، چُون فکر مُونید که دَ
 وسیله ازوا شُمو میتنید زندگی ابدی پیدا کنید، دَ حالیکه اُمُو
 نوشته ها دَ باره ازمه شاهدی میدیه. ^{۴۰} باوجودِ ازی ام شُمو
 نمیخواهید که پیش ازمه بیید تا زندگی ابدی ره پیدا کنید.

^{۴۱} ما دَ فکرِ پیدا کردنِ عزّت-و-احترام از مردُم نییم. ^{۴۲} علاوه
 ازی، ما شُمو ره مینخشم و میدنم که مُحَبَّتِ خُدا دَ دِل شُمو
 نییه. ^{۴۳} ما که دَ نامِ آتِه خُو آمدیم، شُمو مَره قبول نمونید؛
 لیکن اگه یگو آدمِ دیگه دَ نامِ خود خُو بییه، شُمو او ره قبول
 مُونید. ^{۴۴} چطور شُمو میتنید که ایمان بیرید دَ حالیکه از
 یگدیگه خُو عزّت-و-احترام میخاهید، و لے دَ طلبِ عزّت-و-
 احترامی که از خُدا یکتا مییه نیستید.

^{۴۵} فکر نکنید که ما شُمو ره پیش آتِه آسمانی ملامت مونم؛

مَلامَت كُننده شُمو مُوسى يه، كسى كه شُمو اُميد خُوره دَزُو
 بسته كديد. ^{٤٦} اگه شُمو دَ مُوسى ايمان مِيدَشْتِيد، دَ ز مه ام
 ايمان ميُورديد، چراكه او دَ باره ازمه نوشته كده. ^{٤٧} ليكن اگه
 شُمو دَ نوشته هاى ازو باور نَدَشْتِه بَشِيد، دَ توراي ازمه چطور
 باور مُونيد؟”

نان بلده پنج هزار نفر

٦ بعد ازو عيسى دَ او طرفِ دريائى جليليه يعنى دريائى
 تيبريه رفت. ^٢ عَدر مردُم از پشت شى مورفت، چُون مُعجزه
 هاى ره كه او دَ حقِ ناجورا مُوكد، اونا ميديد. ^٣ دَمَزُو غَيْت
 عيسى دَ بله كوه رفت و قد ياراي خُو دَ اونجى شِشت. ^٤ عِيدِ
 پَصَح كه عِيدِ يهُوديا آسته، نزديك بُود.

٥ پس عيسى سر خُو ره باله كد و ديد كه جمعيتِ كُتِه مردُم
 سُون شى ميبه. اوخته او دَ فيليپس كُفت: ”نان از كجا بخرى
 تا اى مردُم بُوخوره؟” ^٦ مگم اى ره فقط بلده امتحان دَزُو
 كُفت، چراكه خود شى مُوفاميد كه چيز كار كنه. ^٧ فيليپس دَ
 جواب شى كُفت: ”دُو صد دينار نان امى نفرا ره بس نَموكنه

و بلده هر کدم شی یگ لغمه ام نمیرسه. ^۸ ” یکی از یارای عیسی، اندریاس برار شمعون پترس دز شی گفت: ^۹ ” یگ باچه د اینجی آسته که پنج دانه نان جو و دو ماهی دره؛ مگم او د ایقس نفر چی موشه؟ ” ^{۱۰} عیسی گفت: ” مردم ره تاه بشنید. ” دمزو جای غدر علف بود و امو کسای که د اونجی ششت، تقریباً پنج هزار مرد بود. ^{۱۱} پس عیسی امونان ها ره گرفته شکرگزاری کد و بلده مردمی که ششتد، هر قدر که اونا خاست بخش کد. و ماهی ره ام امو رقم کد. ^{۱۲} وختیکه اونا سیر شد، او د یارای خو گفت: ” نان تی بخشی ره جم کنید تاکه هیچ چیز ضایع نشنه. ” ^{۱۳} اوخته اونا دوازه سبد ره از تی بخشی های امزو پنج نان جو جم کده پر کد. ^{۱۴} وختی مردم معجزه ره که عیسی انجام ددد دید، اونا گفت: ” واقعاً ای امو پیغمبر آسته که باید د دنیا بیه. ” ^{۱۵} وختی عیسی فامید که اونا قصد دره او ره د زور برده پادشاه تعیین کنه، او بسم خود ره خطا دد و تنهای خو د کوه رفت.

^{۱۶} غیتیکه بیگاه شد، یارای شی سرشیو طرف دریا رفت.

^{۱۷} اونا د کشتی سوار شده د او لب دریا سون کفرناحوم ری

شد. هوا تریک شد و عیسی هنوز ام د پیش ازوا نمدد. ^{۱۸} او

دريا از خاطرِ بادِ تُند دَ لپه خوردو شروع کد. ^{۱۹} وختی یارا
تقریباً یگ ساعت دَ کِشتی پیش رفتد، اونا عیسیٰ ره هوش کد
که دَ بِلَه او راه موره و طرفِ کِشتی نزدیک موشه و اونا ترس
خورد. ^{۲۰} مگم او دزوا گُفت: ”ما آسْتَم، نترسید.“ ^{۲۱} وختی
اونا میخواست که او ره دَ مَنه کِشتی بیره، دَمزُو غیت کِشتی دَ
جایی که اونا رَی بود، رسید.

^{۲۲} روزِ دیگه شی مردُم که دَ او سُونِ دریا ایسته بود، دید که دَ
اونجی تنها یگ کِشتی آسته و عیسیٰ قد یارای خُو دَمزُو
کِشتی نرفتد، بلکه یارای شی تنها حرکت کُدد. ^{۲۳} لیکن
دیگه کِشتی ها از تیبیره دَ نزدیکِ امزُو جای که مولا نان ها
ره بَرکت دَدُد و مردُم خوردُد، رسید. ^{۲۴} وختی مردُم دید که نه
عیسیٰ دَ اونجی آسته و نه یارای شی، اونا دَ مَنه کِشتی های
خُو سوار شُدده دَ کفرناحوم دَ طلبِ عیسیٰ رفت. ^{۲۵} وختیکه او
ره دَ او سُونِ دریا پیدا کد، اونا دَزُو گُفت: ”اُستاد، دَ اینجی
چی وخت امدی؟“

^{۲۶} عیسیٰ دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ما حقیقت ره دَز شُمو مَوگَم:
شُمو مَره موبالید، لیکن نه بخاطرِ ازی که مُعجزه ها دیدید،
بلکه بخاطرِ نان های که خوردید و سیر شدید.“ ^{۲۷} بلده خوراکی

که از بَينِ موره زَحمت نَکشيد، بَلِکِه بَلَدِه خوراکی که تا
زندگی اَبَدی باقی مَومنه، اَمو زندگی اَبَدی که «باچِه اِنسان»
اُوره دَز شُمو مَوبَخشه؛ چُون آتِه مو خُدا، مَهرِ تَأیید خُوره دَ
بَلِه اَزو زَدِه. ” ^{۲۸} پَس اُونَا دَزشی گُفت: ” مو باید چی کار کُنی
تا کارای ره که خُدا میخایه انجام بَدی؟ ” ^{۲۹} عیسی دَ جوابِ
ازوا گُفت: ” کار و رضای خُدا اینی اَسته که شُمو دَمزو کس
که خُدا رَبی کده، ایمان بَیرید. ”

^{۳۰} اوخته اُونَا دَزو گُفت: ” پَس تُو چی مَعجزه مونی که مو اُو
ره دَیده دَز تُو ایمان بَیری؟ تُو چیز کار بَلَدِه مو انجام میدی؟
^{۳۱} بابِه کَلونای مو دَ بیابو «مَن» ره خورد، اَمو رقم که نَوشته
شُدِه، ’ اُو از آسمو دَزوا نان دَد تاکه بُخوره. ” ^{۳۲} اوخته عیسی
دَزوا گُفت: ” ما حَقیقت ره دَز شُمو مَوگم، اُو مَوسی نَبود که
از آسمو دَز شُمو نان دَد، بَلِکِه آتِه مه اَسته که نان حَقیقی ره
از عالمِ باله دَز شُمو میدیه. ” ^{۳۳} چُون نانِ خُدا امی اَسته که از
عالمِ باله نازل مَوشه و دَ دُنیا زندگی میدیه. ” ^{۳۴} اُونَا دَزو
گُفت: ” مَولا، ازی نان همیشه دَز مو بَدی. ” ^{۳۵} عیسی دَزوا
گُفت: ” ما نانِ زندگی اَستم؛ هر کسی که دَ دَیرِ ازمه بَییه
هرگَز گُشنه نَمَوشه و هرکسی که دَز مه ایمان بَیره هرگَز تُشنه

^{۳۶} مگم امو رقم که دز شمو گفتم، اگرچه شمو مَره دیدید، ولے
ایمان نمیرید. ^{۳۷} کسای ره که آته آسمانی دز مه میدیه، اونا
طرف ازمه مییه و کسای که طرف ازمه مییه، ما هرگز اونا ره
رد نمونم. ^{۳۸} ما از عالم باله نازل شدیم، لیکن نه بلده ازی که
خواست-و-اراده خود ره د جای بیرم، بلکه خاست-و-اراده امزو
ره که مَره ریی کده. ^{۳۹} و خاست-و-اراده امزو که مَره ریی کده
اینی آسته که تمام کسای ره که او دز مه دده، ما باید هیچ
کدم ازوا ره گم نکنم، بلکه د روز آخرت اونا ره زنده کنم.
^{۴۰} چون اراده آته مه امی آسته که هر کسی که سون باچه توخ
کنه و دزشی ایمان بیره، او صاحب زندگی ابدی شنه، و ما او
ره د روز آخرت زنده مونم.

^{۴۱} اوخته یهودیا منه خو د باره ازو زنگ زنگ کد، چون او
گفتد: "ما نانی آستم که از عالم باله نازل شده." ^{۴۲} و اونا
گفت: "آیا امی عیسی باچه یوسف نییه که مو آته و آبه شی
ره مینخشی؟ آلی او چطور موگه که ما از عالم باله
آمدیم؟" ^{۴۳} عیسی د جواب ازوا گفت: "قد یگدیگه خو
زنگ زنگ نکنید. ^{۴۴} هیچ کس د دیر ازمه آمده نمیتنه، سواي

که آتِه آسمانی که مَره رَی کده، اُو ره سُون مه کش کنه و ما اُو ره دَ روزِ آخِرَت زنده مُونم. ^{۴۵} دَ کِتَابایِ اَنبیا نُوشته یِه که

‘اونا پگ شی دَ وسیلِه خُدا تعلیم دده موشه.’

پس هرکسی که از آتِه آسمانی میشنوه و یاد میگیره سُون ازمه

مییه. ^{۴۶} هیچ کس آتِه آسمانی ره ندیده، بَغیر از کسی که از

طرفِ خُدا آسته؛ اُو آتِه ره دیده. ^{۴۷} ما حقیقت ره دَز شُمو

مُوگم: هرکسی که دَز مه ایمان بیره، زندگی اَبَدی نصیب شی

موشه. ^{۴۸} ما نانِ زندگی آسْتَم. ^{۴۹} بابه گلونایِ شُمو «مَن» ره دَ

بیابو خورد، ولے مُرد. ^{۵۰} لیکن نانی که دَ اینجی آسته از عالمِ

باله نازل شُده و هرکسی که ازی بُوخوره نَمومره. ^{۵۱} ما امو نانِ

زنده آسْتَم که از عالمِ باله نازل شُد؛ هرکسی که ازی نان

بُوخوره همیشه زنده مومنه و نانی ره که ما بلده زندگی مردُم

دُنیا میڈم، جسم مه آسته.”

^{۵۲} پس یهودیا قد یگدیگه خُو جنجال ره شروع کده گُفت:

“چی رقم ای آدم میتنه که جسم خُو ره دَز مو بدیه تا مو

بُوخوری؟” ^{۵۳} مگم عیسی دَزوا گُفت: “ما حقیقت ره دَز شُمو

مُوگم، تا وختیکه شُمو از جسمِ «باچه انسان» نَخورید و از

خُون شى وُچى نَكْنِيد دَ وُجُود خُو زِنْدَگى نَدَرِيد. ^{۵۴} هر كسى كه

جِسْم مَرِه مُوخوره و خُون مَرِه وُچى مُونِه، اُو زِنْدَگى اَبْدى دَرِه

و ما اُو رِه دَ رُوْزِ اَخِرْتِ زِنْدِه مُونُم، ^{۵۵} چراكه جِسْم مِه نان

حَقِيقى و خُون مِه وُچى كَدنى حَقِيقى اَسْتِه. ^{۵۶} هر كسى كه

جِسْم مَرِه مُوخوره و خُون مَرِه وُچى مُونِه، اُو دَز مِه مُونِه و ما

دُزُو. ^{۵۷} اَمُو رَقْم كه اَتِه زِنْدِه مَرِه رِيبى كَدِه و ما دَ وُسَيْلِه اَتِه

زِنْدِه اَسْتُم، دَمزى رَقْم هر كسى كه جِسْم مَرِه بُوخوره اُو ام دَ

وَسَيْلِه اَز مِه زِنْدِه مُونِه. ^{۵۸} اَيْنَمى نانى اَسْتِه كه از عَالَمِ بَالِه

نازِل شُدِه و رَقْمِ نانى نِيْبِه كه بابِه كَلونَاى شُمُو خورِد، و لِه

مُرد. هر كسى كه اِى نان رِه بُوخوره، اُو هَميشه زِنْدِه مُونِه. ”

^{۵۹} اِى چِيْزَا رِه عِيسَى دَ كَفَرْنَا حُوم و خَتِيْكَه دَ عِبَادَتِ خَانِه تَعْلِيْمِ

مِيْدَد، كُفْت.

^{۶۰} پَس غَدْرِ پَيْرَوَاى شى و خْتى اِى توره رِه شَنِيد، كُفْت: ” اِى

گَب غَدْرِ سَخْت اَسْتِه؛ كِي مِيْتْنِه كه اِى رِه گُوش كْنِه؟ ”

^{۶۱} مِگَم و خْتى عِيسَى اِحْسَاس كَد كه پَيْرَوَاى شى دَ بَارِه اِزى

توره زُنْگ زُنْگ مُونِه، اُو دَزُوا كُفْت: ” اَيَا اِى توره بَاعِثِ

رَنْجِش شُمُو شُدِه؟ ^{۶۲} پَس اِگِه «بَاچِه اِنْسَان» رِه بِنْگْرِيد كه دَ

جَاى سَابِقِه خُو بَالِه موره، چى مُونِيد؟ ^{۶۳} رُوح اَسْتِه كه زِنْدَگى

میدیه، جسم کُدم فايده ندره. تورای که ما قد شُمو گُفتیم روح و زندگی یه. ^{۶۴} مگم بعضی از شُمو آسته که ایمان نمیره. ”
چون عیسیٰ از اوّل میدنست که کُدم کسا ایمان نمیره و کی او ره دَ گیر میدیه. ^{۶۵} اوخته او گُفت: ”امزی خاطر ما دز شُمو گُفتُم که هیچ کس دَ دیر ازمه آمده نمیتنه سِوای که آته آسمانی امو توانایی ره دزو بدیه.“

^{۶۶} بعد ازو غدر پیروای شی پس دور خورد و دیگه از دُمبالِ ازو نرفت. ^{۶۷} اوخته عیسیٰ دَمزُو دوازده یار گُفت: ”نه که شُمو ام میخاهید بورید، یا نمورید؟“ ^{۶۸} شِمعون پترُس دَ جواب شی گُفت: ”یا مولا، مو پیشِ کی بوری؟ تنها تو توره های زندگی ابدی دری، ^{۶۹} و مو ایمان اوردی و شنخته که تو امو مُقدّسِ خدا آستی.“ ^{۷۰} عیسیٰ دَ جوابِ ازو گُفت: ”آیا ما شُمو دوازده نفر ره اینتخاب نکدیم؟ دَ حالیکه یکی از شُمو شیطان آسته.“ ^{۷۱} ای ره دَ باره یهودا باچه شِمعون اسخربوطی گُفت، چون او یکی ازو دوازده یارا و کسی بود که عیسیٰ ره دَ آینده دَ گیر میدد.

۷ بعد ازی چیزا عیسیٰ د جلیلیه گشت-و-گُذار مُوکد و
نمیخاست که د مُلکِ یهودیه سفر کنه، چراکه یهودیا د قصدِ
گشتون شی بُود.

۲ امی که عیدِ یهودیا، یعنی عیدِ چَپری ها نزدیک شد،
۳ برارای عیسیٰ د زشی گُفت: ”اینجی ره ایله کُو و د یهودیه
بورُو تا پیروای تُو کارای ره که تُو مونی بنگره، ۴ چون هرکسی
که بخایه معلوم شنه، اُو تاشکی کار نمونه. اگه امی کارا ره
مونی، خود ره د دُنیا معلوم کُو. ” ۵ حتی برارای شی ام د زشی
ایمان نوردد. ۶ پس عیسیٰ د زوا گُفت: ”وختِ ازمه تا آلی ره
نمده؛ مگم بلده شمو هر وخت مناسب آسته. ۷ دُنیا از شمو
نفرت نمونه، مگم از مه نفرت مونه، چراکه ما د باره ازو
شاهدی میدم که کارای شی بد آسته. ۸ شمو دَمزی عید بورید؛
ما آلی نمورم، چراکه وختِ ازمه تا آلی ره پوره نشده. ” ۹ امی
چیزا ره د زوا گُفته د جلیلیه مند.

عیسیٰ د اورشلیم

^{۱۰} لیکن بعد ازی که برارون شی بلده عید د اورشلیم رفت، او ام رفت، مگم نه برملا، بلکه تاشکی. ^{۱۱} یهودیا د روزای عید او ره مویالید و موگفت: "او د کجا بشه؟" ^{۱۲} د مینکل مردم د باره ازو کلو شک شکک بود؛ بعضی ها موگفت: "او یگ آدم خوب آسته." مگم دیگران شی موگفت: "نه، او مردم ره گمراه مونه." ^{۱۳} مگم از ترس یهودیا هیچ کس د باره ازو برملا توره نموگفت.

^{۱۴} نیم عید تیر شد که عیسیٰ د خانه خدا رفته تعلیم خو ره شروع کد. ^{۱۵} اوخته یهودیا حیرو منده گفت: "ای آدم چطور نوشته های مقدس ره موفامه، د حالیکه هرگز تعلیم نیافته؟" ^{۱۶} عیسیٰ د جواب ازوا گفت: "تعلیمی که ما میدیم ازمه نییه، بلکه امزو آسته که مره ری کده. ^{۱۷} اگه کسی بخایه خاست-و-اراده ازو ره د جای بیره، اوخته او د باره تعلیم ازمه موفامه که از طرف خدا آسته یا ما از پیش خود خو نقل مونم. ^{۱۸} کسی که از خود خو نقل مونه، او بزرگی خود خو ره میخایه، مگم کسی که بزرگی ری کونده خو ره طلب مونه، او آدم راست آسته و دزو ناراستی-و-بدی وجود ندره.

۱۹ آیا موسیٰ شریعت ره دز شمو ندده؟ مگم هیچ کدم شمو

شریعت ره د جای نمیرید. پس چرا د پُشت یگ فرصت

میگردید تا مره بکشید؟” ۲۰ مردم د جواب شی گفت: ”تو

جندی شدی؛ کی میخایه تو ره بکُشه؟” ۲۱ عیسیٰ د جواب

ازوا گفت: ”ما یگ معجزه کدم و پگ شمو خیر و مندید. ۲۲ د

حالیکه موسیٰ حکم ختنه ره دز شمو دد -- البته او نه از

موسیٰ، بلکه از بابه کلونا منده -- و شمو یگ آدم ره د روز

آرام ختنه مونیید، ۲۳ پس اگه یگ آدم د روز آرام ختنه موشه

تاکه شریعت میده نشنه، چرا شمو بخاطری که ما تمام جسم

یگ آدم ره د روز آرام شفا ددیم د بله مه قار استید؟

۲۴ قضاوت ظاهری نکنید، بلکه صادقانه قضاوت کنید!”

۲۵ بعضی مردم اورشلیم گفت: ”آیا ای امو آدم نییه که اونا

میخایه او ره بکُشه؟” ۲۶ اینه، ای خو برملا توره موگیه و اونا

او ره هیچ چیز نموگه. نه که کته کلونا واقعاً میدنه که ای امو

مسیح آسته، یا نمیدنه؟ ۲۷ ولے مو میدنی که او از کجا یه. د

عین حال وختیکه مسیح ظهور مونه هیچ کس پی نموفته که او

از کجا آمده.” ۲۸ اوخته عیسیٰ که د خانه خدا دزو تعلیم میدد

د آواز بلند اعلان کده گفت: ”شمو مره مینخشید و ام خبر

دَرِيدَ كَه اَز كُجَا اَسْتُمْ. مَا اَز پِيشِ خُود خُو نَمَدِيم، لِيَكِن اَمُو
كَه مَرَه رَبي كَدَه حَق اَسْتَه و شُمُو اُو رَه نَمِينَخَشِيد. ^{۲۹} مَا اُو رَه
مِينَخَشْتُمْ، چَرَاكَه مَا اَز طَرَفِ اَزُو اَمَدِيم و اُو مَرَه رَبي كَدَه. ”
^{۳۰} بَخَاظِرِ اَمَزِي تَوْرَه هَا اَوْنَا مِيخَاَسْت اُو رَه دِسْتِگِيرِ كُنَه، مِگَم
هِيچ كَس دَ بِلَه اَزُو دِسْت نَنَدَخْت، چَرَاكَه هَنُوز وخت شِي
نَرَسِيدُد.

كُوشِشِ بَلَدَه گِرِفْتَارِ كَدُونِ عِيسَى

^{۳۱} دَ عَيْنِ حَالِ اَز مِينَكَلِ مَرْدُمِ غَدَرِ كَسَا دَزُو اِيْمَانِ اُورْد و
گُفْت: ” وختِيكَه مَسِيحِ ظَهُورِ مُونَه، اِيَا اُو اَزِي اَدَمِ كَدَه كَلُوتَر
مُعْجَزَه مُونَه؟ ” ^{۳۲} فَرِيسِيَا اَمُو چِرَايِ رَه كَه مَرْدُمِ دَ بَارَه عِيسَى
شُكِ شُكَكِ كَدَه مُوگُفْت شَنِيد و پِيشِوَايُونِ عَالِيِ مَقَامِ و
فَرِيسِيَا چِنْدِ پِيرَه دَارِ رَه رَبي كَد تَاكَه اُو رَه دِسْتِگِيرِ كُنَه.
^{۳۳} اَوخْتَه عِيسَى گُفْت: ” بَلَدَه يِگِ مَدَتِ دِيگَه قَد شُمُو اَسْتُمْ و
بَعْدِ اَزُو دَ دِيرِ اَمَزُو مَورُمِ كَه مَرَه رَبي كَدَه. ^{۳۴} دَ اُو غَيْتِ شُمُو
مَرَه مُوپَالِيدِ، مِگَمِ پِيدَا نَمِيْتَنِيدِ و دَ جَايِي كَه مَا اَسْتُمْ، شُمُو
اَمَدَه نَمِيْتَنِيدِ. ” ^{۳۵} پَسِ يَهُودِيَا قَد يِگَدِيگَه خُو گُفْت: ” اِيِ اَدَمِ دَ
كُجَا رَبي يَه كَه مَو اُو رَه پِيدَا نَمِيْتَنِيدِ؟ نَه كَه مِيخَايَه دَ پِيشِ
يَهُودِيَايِ بَوْرَه كَه دَ مِينَكَلِ يُونَانِيَا تِيْتِ پَرَكِ اَسْتَه تَا دَ يُونَانِيَا

تعلیم بديه، یا نموره؟ ^{۳۶} خي او چي مقصد دَره که مَوگيه:
'شمو مره موباليد، ولے پيدا نَميتنيد' و ام مَوگيه، 'د جايي
که ما استم شمو آمده نَميتنيد؟'

^{۳۷} د روز آخر عيد، يعنی د روز بزرگ، عيسی ايسته شد و
اعلان كده گُفت: "کسی که تُشنه يه، بيل که د دِير از مه بييه
و وچي کنه. ^{۳۸} کسی که دز مه ايمان بيره، امو رقم که نوشته
های مُقدّس مَوگيه، از درون ازو جوی های آب حیات جاری
مُوشه." ^{۳۹} "ای ره د باره روح اَلْقُدس گُفت که هر کسی که
دزو ايمان بيره روح اَلْقُدس دز شی دده مُوشه. ولے روح
اَلْقُدس تا هنوز عطا نشُد، چراکه عيسی تا او غیت د بزرگی-
و-جلال خُو نرسيدد.

^{۴۰} بعضی کسا از مينکلِ مردُم وختیکه امی تورا ره شنيد،
گُفت: "د راستی، ای آدم امو پيغمبر آسته." ^{۴۱} بعضی مردُم
ديگه گُفت: "ای آدم امو مسيح آسته." و يگ تعدادِ ديگه
گُفت: "مسيح خُو از جليليه نَميه، یا ميه؟" ^{۴۲} آیا نوشته های
مُقدّس نَگفته که مسيح از نسلِ داوود و از بيت-لحم ميه، از
آغیلی که داوود د اُونجی زندگی موكد؟" ^{۴۳} پس از خاطر
عيسی د بينِ مردُم تفرقه اُفتد. ^{۴۴} بعضی ازوا ميخواست که او

ره دِسْتِگِيرِ كِنه، مگم هِيچ كس دَ بِلَه اَزو دِسْت نَنَدَخْت.

بے ايمانی كُتَه كَلونای يَهُود

^{۴۵} وختیکه پیره دارا دَ دِيرِ پيشوايونِ عالی مقام و فریسیا پس

آمد، اونا از پیره دارا پُرسان كده گُفت: ”چرا اُو ره نُوَرديد؟“

^{۴۶} پیره دارا دَ جوابِ ازوا گُفت: ”تا آلی ره هِيچ كس رقمِ امزی

آدم وری توره نَكُفته.“ ^{۴۷} اوخته فریسیا دَزوا گُفت: ”نه كه

شُمو ام گُمراه شُدید، یا نَشُدید؟“ ^{۴۸} آیا یکی از كُتَه كَلونا یا

فریسیا دَزو ايمان اُورده؟ نه! ^{۴۹} لیکن امی مردُم كه شریعت ره

نَمُوفامه لعنتی آسته.“ ^{۵۰} نيقوديموس، امو آدم كه شاو پيش

عیسی آمدد و یکی ازوا بُوَد گُفت: ^{۵۱} ”آیا شریعتِ ازمو دَ بِلَه

یگو كس فتوا میدیه، بَدُونِ ازی كه توره شی ره بَشَنوه و بَدَنه

كه چیز كار كده؟“ ^{۵۲} اونا دَ جوابِ ازو گُفت: ”نه كه تُو ام از

جلیلیه آستی، یا نیستی؟ خُوب تحقیق كُو و تُوخ كُو كه هِيچ

پيغمبر از جلیلیه ظُهور نَكده.“

^{۵۳} [اوخته هر كس دَ خانه خُو رفت،

خاتونی که د بدکاری گرفتار شد

۱ مگم عیسی د کوه زیتون رفت. ۲ روز دیگه شی صباح گاه، او بسم د خانه خدا آمد. د اونجی تمام مردم د پیش شی جم شد و او تاه ششسته د تعلیم ددون ازوا شروع کد.

۳ دمزو غیت عالمای دین و فریسیا یگ خاتو ره که د زناکاری گرفته شدد اورد. اونا او ره د غول مردم ایستلجی کد و د عیسی گفت: "استاد، ای خاتو د حین زنا گرفته شده. ۴ د مطابق شریعت، موسی حکم دده که ای رقم خاتونو باید سنگسار شنه. آلی تو دزی باره چی موگی؟" ۵ اونا ای توره ره بلده امتحان د عیسی گفت تاکه د خلاف شی یگو دلیل پیدا کنه. لیکن عیسی سر خو ره تا اندخته قد ناخون خو د زمی نوشته موکد. ۶ وختیکه اونا درو سوال کده مورفت، عیسی یگ دفعه سر خو ره باله کد و گفت: "امو کس که د بین شمو بے گناه یه، سنگ اول ره امو بزنه." ۷ و بسم سر خو ره تا اندخته د زمی د نوشته کدو شد. ۸ وختیکه اونا ای توره ره شنید از پیرترین شروع شد و پگ ازوا، یکه یکه بر شده رفت و د آخر فقط عیسی و امو خاتو که د غول ایسته بود مند. ۹ اوخته عیسی خود ره رست کده دزو گفت: "او خاتو،

أونا كُجا شُد؟ آیا هیچ کس تُو ره محکوم نکد؟^{۱۱} خاتو
گفت: "نه صاحب، هیچ کس." پس عیسیٰ گفت: "ما ام تُو
ره محکوم نمونم. د راهِ خو بورو و بعد ازی دیگه گناه
نکو." [

عیسیٰ نورِ دنیا آسته

^{۱۲} عیسیٰ بسم د مردم گفت: "ما نورِ دنیا آستم. کسی که از
مه پیروی کنه د تریکی پای نميله، بلکه نورِ زندگی میدشته
بشه." ^{۱۳} اوخته فریسیا دزو گفت: "تو د باره خود خو شاهدی
میدی؛ شاهدی تُو راست نییه." ^{۱۴} عیسیٰ د جواب ازوا گفت:
"حتی اگه ما د باره خود خو شاهدی میدم، شاهدی مه راست
آسته، چراکه ما خبر درم از کجا آمدیم و د کجا مورم. مگم
شمو خبر ندرید که ما از کجا آمدیم و د کجا مورم." ^{۱۵} شمو
د مطابقِ فکرِ انسانی خو قضاوت مونیید. ما هیچ کس ره
قضاوت نمونم. ^{۱۶} ولے اگه ما قضاوت ام کنم، قضاوت مه
صحيح آسته، چراکه ما د قضاوت کدو تنها نییم، بلکه ما و
آته آسمانی که مَره ربی کده قتی قضاوت مونی. ^{۱۷} د شریعت
شمو نوشته یه که شاهدی دُو نفر د باره یگو چیز راست آسته.
^{۱۸} ما خود مه د باره خو شاهدی میدم و آته که مَره ربی کده،

أَو ام دَ بَارِه مَه شَاهِدِي مِيدِيه. ^{۱۹} اُوخته اُونَا دَزُو كُفْت: ”آته

تُو كُجَا يَه؟“ عِيسَى دَ جَوَاب اَزُوا كُفْت: ”شُمُو نَه مَرِه

مِينَخَشِيد و نَه آته مَرِه. اگه مَرِه مِينَخَشِيدِيد آته مَرِه ام

مِينَخَشِيدِيد. “ اِي توره ها ره عِيسَى دَ بَيْتِ اَلْمَالِ خَانِه خُدا دَ

حَالِيكِه مَرْدُم ره تَعْلِيم مِيدَد، كُفْت. و لِه هِيچ كَس اُو ره كِرِفْتار

نَكْد، چِرَاكِه وخت شِي هِنوز نَرَسِيدُد.

عِيسَى اَز رِفْتُو دَ عَالَمِ بَالِه توره مُوگِه

^{۲۱} پَس عِيسَى بَسَم دَزُوا كُفْت: ”مَا مَوْرُم و شُمُو مَرِه مُو پَالِيد و

دَ كُناهِ خُو مُو مَرِيد. دَ جَايِي كِه مَا مَوْرُم شُمُو اَمَدِه نَمِيْتَنِيد.“

^{۲۲} بَعْد اَزُو يَهُودِيَا دَ بَيْنِ خُو كُفْت: ”اُو كُو خُو دَ كُشِي نَمُونِه،

يَا مُو كُنِه؟ چُون اُو مُوگِه كِه دَ اُو جَاي كِه مَا مَوْرُم شُمُو اَمَدِه

نَمِيْتَنِيد.“ ^{۲۳} عِيسَى دَزُوا كُفْت: ”شُمُو دَ عَالَمِ پَاين تَعَلُق

دَرِيد و مَا دَ عَالَمِ بَالِه؛ شُمُو اَزِي دُنْيَا اَسْتِيد، و لِه مَا اَزِي دُنْيَا

نَمِيْم. ^{۲۴} اَمَزِي خَاطِر مَا دَز شُمُو كُفْتُم كِه شُمُو دَ كُناهِ هَاي خُو

مُو مَرِيد. اگه بَاوَر نَكْنِيد كِه مَا اَمُو اَسْتُم، شُمُو دَ كُناهِ هَاي خُو

مُو مَرِيد. “ اُونَا دَزُو كُفْت: ”تُو كِي اَسْتِي؟“ عِيسَى دَزُوا

كُفْت: ”اَمُو كِه اَز اَوَّل قَد شُمُو كُفْتُم. ^{۲۶} مَا چِيَزَاي غَدَر دَرُم كِه

دَ بَارِه اَز شُمُو بُو كُم و قِضَاوَت كُنُم. لِيَكِن اَمُو كِه مَرِه رِيِي كَدِه

حق آسته و تورای که ما ازو شنیدیم اونا ره د دنیا موگم. ”
^{۲۷} مگم مردم نموفامید که او د باره آته آسمانی دزوا موگیه.
^{۲۸} پس عیسی گفت: ” وختیکه شمو «باچه انسان» ره باله
 کدید او غیت موفامید که ما امو آستم و ما هیچ کار ره
 خودسرانه نمونم، بلکه چیزای ره که آته آسمانی دز مه یاد
 دده، اونا ره دز شمو موگم. ^{۲۹} امو که مره ری کده قد ازمه
 قتی آسته. او مره تنها نه ایشته، چون ما همیشه کارای ره
 انجام میدیم که باعث خوشی و رضایت ازو موشه. ”

آزادی از گناه

^{۳۰} وختیکه عیسی امو توره ها ره گفت، غدر مردم دزو ایمان
 آورد. ^{۳۱} پس او دمزو یهودیای که دزشی ایمان آوردد گفت:
 ” اگه شمو د کلام ازمه پایبند بمنید، شمو پیروای واقعی مه
 موشید ^{۳۲} و حقیقت ره موفامید و حقیقت شمو ره آزاد مونه. ”
^{۳۳} اونا دزو گفت: ” مو اولاده ابراهیم آستی و هیچ وخت غلام
 کس نبودی. پس چطور موگی که شمو آزاد موشید؟ ”
^{۳۴} عیسی د جواب ازوا گفت: ” ما حقیقت ره دز شمو موگم،
 هر کسی که گناه کنه، او بنده گناه آسته. ^{۳۵} غلام بلده تمام

عُمر دَ خانِه صَاحِبِ خُو نَمُومَنه، مَگم باچِه هَميشه دَ خانِه مُومَنه. ^{۳۶} پس اگه باچِه شُمو ره آزاد كُنه، شُمو واقِعاً آزاد مُوشيد.

^{۳۷} ما مِيدَنُم كه شُمو اولادِه اِبِراهيمِ اَسْتِيد، ليكن شُمو دَ پُشتِ يگِ فرصتِ مِیگرديد تا مَره بُكُشيد، چراكه كلامِ ازمه دَ سِينِه شُمو جای ندره. ^{۳۸} چيزای ره كه ما دَ حُضُورِ آتِه خُو دِيديم دَز شُمو مُوكِيم و شُمو ام چيزای ره كه از آتِه خود خُو شَنِيديد، انجام مِيدِيد. ” ^{۳۹} اونا دَ جوابِ شِي كُفت: ”آتِه از مو اِبِراهيمِ اَسْتِه. ” عيسی دَزوا كُفت: ”اگه اولادِه اِبِراهيمِ مُوبُوديد، شُمو

رَقمِ اَزو وَرِي عَمَلِ مُوكِيديد. ^{۴۰} ما آدمی اَسْتُم كه تورای حَقِيقَتِ ره كه از خُدا شَنِيديم دَز شُمو كُفتيم، مَگم اَلِي شُمو دَ پُشتِ يگِ فرصتِ مِیگرديد تا مَره بُكُشيد؛ اِبِراهيمِ اِي كَارا ره نَمُوكد. ^{۴۱} شُمو كَارایِ آتِه خود ره مُونيد. ” اونا دَزو كُفت:

”مو حرامزاده نِیستِي؛ مو فقط يگِ آتِه دَرِي كه اُو خُدا اَسْتِه. ” ^{۴۲} عيسی دَزوا كُفت: ”اگه خُدا آتِه شُمو مُوبُود، شُمو

مَره دوستِ مِيدَشْتِيد، چراكه ما از طَرَفِ خُدا رِي شُدِيم و اَمَدِيم. ما از پِيشِ خود خُو نِه اَمَدِيم، بَلَكِه خُدا مَره رِي كَدِه. ^{۴۳} بَچِي توره مَره پِي نَمُوبريد؟ چراكه طاقَتِ شَنِيدونِ توره مَره

نَدْرِید. ^{۴۴} شُمو از آتِه خُو اِبْلِیس اَسْتِید و میخاهید آرزوهای آتِه خُو ره پوره کُنید. او از شروع یگ قاتِل بُود و د راستی-و- حقیقت پایبند نییه، چراکه راستی دَزو هیچ وجود ندره. هر غَیتیکه دروغ مُوگه، او از ذاتِ خود خُو نقل مُونه، چُون او دروغگوی و آتِه هر قسم دروغ آسته. ^{۴۵} مگم ما که حقیقت ره مُوگم شُمو دَز مه باور نَمونید. ^{۴۶} کُدم از شُمو میتنه مَره بخاطر یگو گناه محکوم کُنه؟ پس اگه ما راست مُوگم چرا دَز مه باور نَموکُنید؟ ^{۴۷} کسی که از خُدا یه تورای خُدا ره میشنوه. دلیلی که شُمو تورای خُدا ره نَمیشنوید ای آسته که شُمو از خُدا نیستید.

^{۴۸} یهودیا د جواب ازو گُفت: ”آیا مو دُرست نَگفتی که تو یگ سامری و جندی آستی؟“ ^{۴۹} عیسی د جواب ازوا گُفت: ”ما جندی نییم، بلکه د آتِه خُو احترام مُونم، و له شُمو دَز مه به احترامی مُونید. ^{۵۰} ما د طلب بزرگی بلده خود خُو نییم؛ مگم یگ دیگه طلبگار بزرگی مه آسته که او قضاوت کُننده یه. ^{۵۱} ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم، کسی که از کلام مه اطاعت کنه، او هرگز روی مرگ ره نَمینگره. ^{۵۲}“ یهودیا دَزو گُفت: ”آلی مو فامیدی که تو جندی آستی. ابراهیم فوت کد

و تمام پیغمبرا مُرد، ولے تُو موگی 'هر کسی که تورِه مره نگاه کنه، اُو هرگز مرگ ره نَمیچشه.' ^{۵۳} تُو خُو از آته مو ابراهیم که فوت کد و از پیغمبرای که مُرد بزرگتر نیستی، یا آستی؟ تُو خود ره چی فکر مونی؟" ^{۵۴} عیسی گفت: "اگه ما خود ره بزرگ و معتبر نشو بدم، بزرگی مه هیچ چیز نییه. مگم آته مه، امو که شمو خدای خُو موگید، اُو مره بزرگی-و- جلال میدیه ^{۵۵} و شمو اُو ره نَمینخشید، لیکن ما اُو ره مینخشم. اگه بگم که اُو ره نَمینخشم ما ام رقم از شمو آلی دروغگوی موشم. مگم ما اُو ره مینخشم و از کلام شی اطاعت مونم. ^{۵۶} آته شمو ابراهیم خوش بود که روز آمدون مره دزی دنیا بنگره. اُو امو روز ره دید و خوشحال شد." ^{۵۷} پس یهودیا بسم دزو گفت: "تو تا آلی ره پنجاه ساله نشدے، چطور ابراهیم ره دیدی؟" ^{۵۸} عیسی دزوا گفت: "ما دز شمو راست موگم، پیش ازی که ابراهیم تولد شنه، «ما آستم»!" ^{۵۹} پس اونا سنگا ره گرفت تاکه عیسی ره بزنه، مگم اُو خود ره تاشه کد و از خانه خدا بر شده رفت.

یگ آدم کور پینا موشه

۹ دَ حالیکه او ریی بُود، یگ آدم ره دید که از رَحِمِ آبه خُو کور دَ دُنیا اَمَدَد. ^۲ یارای شی ازو پُرسان کده گُفت: ”اُستاد، گُناه کی بُوده که ای آدم کور تَوَلد شُدِه؟ از خود شی یا از آته و آبه شی؟“ ^۳ عیسی دَ جوابِ ازوا گُفت: ”نَه ای آدم گُناه کده و نَه آته و آبه شی، بلکه ای کور تَوَلد شُدِه تا کارای خُدا دَ وسیلِه شی بَرَمَلا شُنه. ^۴ تا وختیکه روز آسته، مو باید کارای امزو ره انجام بَدی که مَره ریی کده. شاو مییه و دَ او غَیت هیچ کس کار کده نَمیتنه. ^۵ تا وختیکه ما دَ دُنیا اَسْتَم، نُورِ دُنیا اَسْتَم.“ ^۶ ای چیزا ره که گُفت، دَ بِلِه زمی تَف کد و قد تَف خُو یگ مقدار لی جور کده دَ بِلِه چیمای ازو آدم کور مَلید ^۷ و دَزو گُفت: ”بورُو، چیمای خُو ره دَ حَوْضِ سِیلوِحا بُشوی.“

«سِیلوِحا» یعنی «رِیی شُدِه.» پس او رفته چیمای خو ره شُشت و پینا شُدِه پس اَمَد.

^۸ همسایه گو و کسای که پیش ازو او ره بحیثِ یگ گدایگر کور مینَخشید، قد یگدیگه خُو گُفت: ”آیا ای امُو آدم نییه که شِشته گدایگری مُوکد؟“ ^۹ بعضی ها گُفت: ”امُو آسته.“

ولے بعضی های دیگه شی گُفت: ”نَه، او نییه، مگم رقمِ امزو

آلی آسته. " لیکن او خود شی گفت: " ما امو آدم آستم. "

^{۱۰} اوخته اونا ازو پُرسان کده گفت: " پس چیمای تُو چطور بینا شد؟ " ^{۱۱} او دَ جوابِ ازوا گفت: " امو آدمِ که عیسی نام دَره، گل جور کده دَ بله چیمای مه مَلید و دَز مه گفت که 'بورو، دَ حوضِ سیلوحا بشوی. ' پس ما رفته شُشتم و بینا شُدم. "

^{۱۲} اوخته اونا دَزو گفت: " او نفر دَ کجا آسته؟ " او گفت: " ما چی خبر دَرُم! "

سوال و جوابِ فریسیا دَ باره شفای آدمِ کور

^{۱۳} اونا امو آدم ره که سابق کور بود، دَ پیشِ فریسیا بُرد.

^{۱۴} دَمزُو روزِ که عیسی گل جور کده چیمای ازو آدم ره بینا کُدد، روزِ آرام بود. ^{۱۵} پس فریسیا ام ازو نفر پُرسان کده گفت: " چطور بینا شُدی؟ " و او دَزوا گفت: " عیسی دَ بله چیمای مه گل مَلید، ما شُشتم و آلی مینگرم. " ^{۱۶} اوخته بعضی از فریسیا گفت: " ای آدم از طرفِ خدا نییه، چراکه روزِ آرام ره احترام نَکده. " لیکن دیگای شی گفت: " یگ آدمِ گناهکار چطور میتنه ای رقم مُعجزه کُنه؟ " پس اونا منِه خو دُو شق شد. ^{۱۷} اونا بسم از آدمی که سابق کور بود پُرسان کده گفت: " تُو دَ باره امزُو آدم چی مُوگی، امو که چیمای تُو ره واز

کده؟ ” او گُفت: ” او یگ پیغمبر آسته. ”

^{۱۸} مگم یهودیا باز ام دَ تورِه ازو باور نکد که او کور بُوده و

بِینا شُدِه، تا غَیْتیکه آته و آبه ازو آدمِ بِنِا شُدِه ره کوی کد

^{۱۹} و ازوا پُرسان کده گُفت: ” آیا امی باچه شُمو آسته که مُوگید

کور دَ دُنیا اَمده؟ پس آلی چطور مینگره؟ ” ^{۲۰} آته و آبه شی دَ

جوابِ ازوا گُفت: ” مو میدنی که ای باچه مو آسته و کور دَ

دُنیا اَمده. ” ^{۲۱} مگم ای که آلی او چطور مینگره، مو خبر ندری

و ای ره ام نَمیدنی که کی چیمای شی ره واز کده. از خود

شی پُرسان کُنید. او جوان شُدِه؛ جواب خُو ره خود شی

میدیه. ” ^{۲۲} امی توره ره آته و آبه شی از ترسِ یهودیا گُفت،

چون یهودیا گاه موافقت کُدد که اگه کسی اقرار کُنه که

عیسی امو مسیح آسته، او ره از عبادت خانه بُر مونه.

^{۲۳} امزی خاطر آته و آبه شی گُفت: ” او جوان شُدِه، از خود

شی پُرسان کُنید. ”

^{۲۴} پس اونا دفعه دوّم امو آدم ره که سابق کور بُوَد، کوی کده

گُفت: ” خُدا ره ستایش-و-تَمجید کُو! مو میدنی که امو آدم

یگ آدمِ گُناهکار آسته. ” ^{۲۵} او دَ جوابِ ازوا گُفت: ” ما

نموفامم که او یگ آدمِ گُناهکار آسته یا نه. لیکن یگ چیز ره

ما میدنم: ما کور بُوډم و آلی مینگرُم. ” اونا دزو گُفت: ” او

قد ازتو چی کار کد؟ چطور چیمای توره واز کد؟ ” ^{۲۷} او د

جواب ازوا گُفت: ” ما پیشتر دز شمو گُفتم، مگم شمو گوش

نکدید. چرا میخاهید که دوباره بشنوبید؟ نه که شمو ام

میخاهید پیرو ازو شنید، یا نموشید؟ ” ^{۲۸} اوخته اونا او ره دو

زده گُفت: ” تو پیرو امزو آدم آستی! مو پیروای موسی یی.

^{۲۹} مو میدنی که خدا قد موسی توره گُفته، لیکن د باره امزو

آدم، مو نموفامی که از کجا آمده. ” ^{۳۰} او آدم د جواب ازوا

گُفت: ” ای یگ گپ عجیب آسته که شمو پی نموفتید او از

کجا آمده، د حالیکه او چیمای مره واز کده. ” ^{۳۱} مو میدنی که

خدا دُعای آدم گناهکار ره نمیشنوه، مگم کسی که خدا ره

عبادت مونه و خاست-و-اراده ازو ره د جای میره، دُعای ازو

شخص ره میشنوه. ” ^{۳۲} از ابتدای عالم تا آلی ره شنیده نشده که

یگو کس چیمای آدمی ره که کور د دنیا آمده، واز کنه. ” ^{۳۳} اگه

ای آدم از طرف خدا نموبود، هیچ کاری کده نمی تنست. ”

^{۳۴} فریسیا د جواب ازو گُفت: ” تو که کاملاً د گناه تولد شدی،

آیا تو مو ره تعلیم میدی؟ ” پس اونا او ره ازونجی بر کد.

^{۳۵} وختی عیسی خبر شد که اونا امو آدم ره بر کده، او امو نفر

ره پیدا کده گُفت: "آیا تُو دَ «باچه انسان» ایمان دَری؟" ^{۳۶} "اُو نفر دَ جواب شی گُفت: "صاحب، اُو کی آسته، تاکه ما دَزشی ایمان بیژم؟" ^{۳۷} عیسی دَزو گُفت: "تُو اُو ره امی آلی مینگری و اُو کسی آسته که قد ازتُو دَرو توره مَوگیه." ^{۳۸} "اُو گُفت: "یا مولا، ما ایمان اُوردم،" و عیسی ره سَجده کد.

^{۳۹} اوخته عیسی گُفت: "ما بلده قضاوت دَ ای دُنیا آمدم تا کسای که کور آسته پینا شنه و کسای که خود ره پینا فکر مونه، کور شنه." ^{۴۰} بعضی از فریسیا که قد شی یگ جای بُود و ای چیزا ره شنید، گُفت: "آیا تُو مَوگی که مو ام کور آستی؟" ^{۴۱} عیسی دَزوا گُفت: "اگه شمو کور موبودید گناه شمو نبُود، لیکن آلی که شمو مَوگید 'مو مینگری،' گناه شمو باقی مومنه."

مَثَلِ چوپونِ نیکو

۱۰ "ما حقیقت ره دَز شمو مَوگم، نفری که از درگه دَ قوتونِ گوسپندو دَر نَمییه، بلکه از یگو راهِ دیگه باله شده داخل موشه، اُو دُز و قُلغی آسته." ^۲ مگم کسی که از درگه دَر

مییِه، اُو چوپونِ امزو گوسپندو یِه. ^۳ دَمزو نفر درگه وان درگه

ره واز مونه و گوسپندو آوازِ ازو ره میشنوه و اُو گوسپندوی

خو ره نام گِرِفته کوی مونه و اونا ره بُرو موبره. ^۴ غَیْتیکه

گوسپندوی خو ره بُرو موبره، اُو پیشِ پیشِ ازوا موره و

گوسپندو اُو ره دُمال مونه، چراکه اونا آواز شی ره مینخسه.

^۵ اونا از پسِ یگو نفرِ بیگنه نموره، بلکه ازو تور موخوره،

چراکه اونا آوازِ بیگنه گو ره نمینخسه. ” عیسیٰ امی مثل ره

دزوا نقل کد، مگم اونا امو چیزا ره که اُو گُفت، نفامید.

^۷ پس عیسیٰ بسم گُفت: ” ما حقیقت ره دز شمو موگم، ما

درگه گوسپندو اَسْتُم. ^۸ تمام کسای که از مه پیش آمد، دز و

قُلغی بود؛ امزی خاطر گوسپندو دتوره ازوا گوش نکد. ^۹ ما

درگه اَسْتُم، هرکسی که از طریقِ ازمه داخل بییه، اُو نجات

پیدا مونه و بُرو و درو رفته علفچر پیدا مونه. ^{۱۰} دز تنها بلده

دزی کدو، کشتو و بیرو کدو مییه؛ ولے ما بلده ازی آمدیم

تاکه اونا زندگی دشته بشه و از زندگی کامل برخوردار شه.

^{۱۱} ما چوپونِ نیکو اَسْتُم؛ چوپونِ نیکو جان خو ره د راه

گوسپندو میدیه. ^{۱۲} مگم یگ کراکار که چوپو نییه و گوسپندو

مربوط شی نموشه، اُو امدونِ گرگ ره مینگره، ولے گوسپندو

ره ایله کده دوتا مونه و گرگ د سر ازوا حمله کده اونا ره
تیت پرک مونه. ^{۱۳} امو کراکار دوتا مونه، چراکه اویگ کراکار
آسته و د غم گوسپندو نییه.

^{۱۴} ما چوپون نیکو آستم و گوسپندوی خو ره مینخشم و
گوسپندوی مه مره مینخشه، ^{۱۵} امو رقمیکه آته آسمانی مره
مینخشه و ما آته آسمانی ره مینخشم. و ما جان خو ره د راه
گوسپندو میدیم. ^{۱۶} ما گوسپندوی دیگه ام درم که اونا ازی
قوتو نییه. ما باید اونا ره ام بیرم و اونا آواز مره میشنوه.
اوخته اونا یگ رمه موشه و یگ چوپو میدشته بشه.

^{۱۷} آته آسمانی امزی خاطر مره دوست دره که ما جان خو ره
میدم تا او ره دوباره پس بگیرم. ^{۱۸} هیچ کس ای ره از مه
نمیگیره، بلکه ما خود مه ای ره میدم. ما اختیار درم که ای
ره بدیم و اختیار درم که ای ره دوباره بگیرم. ای حکم ره آته
مه دز مه دده.

^{۱۹} از خاطر امزی توره ها یهودیا بسم د بین خو تقسیم شد.

^{۲۰} غدر نفر از مینکل ازوا گفت: "او جندی یه و دیونگی
مونه؛ چرا شمو توره ازو ره گوش مونید؟" ^{۲۱} دیگر و گفت:

”ای توره ها از آدم جندی نییه. جن نمیتنه که چیمای آدم کور ره واز کنه، یا میتنه؟“

یهودیا عیسی ره بسم رد مونه

^{۲۲} دَمَزُو غَیْتِ عَیْدِ وَقْفِ قُرْبَانِگَاهِ دَ اورشَلیم رسید. وخت ام زمستو بود ^{۲۳} و عیسی دَ خانه خُدا طرفِ بَرَنده سُلیمان قَدَم میزد. ^{۲۴} اوخته یهودیا دَ گرد شی جَم شده گفت: ”تا چی غَیْت مو ره اندر شک میلی؟ اگه تُو مسیح اَستی، دَز مو واضح بگی.“ ^{۲۵} عیسی دَ جواب ازوا گفت: ”ما دَز شُمو گُفتم و شُمو باور نُمونید. کارای که ما دَ نامِ آتِه خُو مُونم، اونا دَ باره مه شاهدی میدیه. ^{۲۶} لیکن شُمو باور نُمونید، چراکه شُمو از جُمَله گوسپندوی مه نیید. ^{۲۷} گوسپندوی مه آواز مَره میشنوه و ما اونا ره مینخشم و اونا از پُشت مه مییه ^{۲۸} و ما دَزوا زندگی اَبَدی میدم و اونا هیچ وخت از بَین نَموره و هیچ کس ام اونا ره از دِستِ مه گرفته نمیتنه. ^{۲۹} آتِه مه که از پگ کده بزرگتر اَسته، اونا ره دَز مه دده و هیچ کس نمیتنه که اونا ره از دِستِ آتِه آسمانی بگیره. ^{۳۰} ما و آتِه یگ اَستی.“

^{۳۱} یهودیا بسم سِنگا ره جَم کد تا او ره سِنگسار کنه. ^{۳۲} عیسی

دَ جَوَابِ اَزْوَا كُفَّت: ”ما عَدْرِ كَارایِ خُوبِ ازِ طَرَفِ آتِه

آسْمَانی دَز شُمُو نِشُو دَدُم. ازِ خَاطِرِ كُدَمِ اَزْوَا شُمُو مَرِه

سَنگَسارِ مُونید؟“ ^{۳۳} یَهُودیا دَ جَوَابِ شِی كُفَّت: ”بَلَدِه كَارایِ

خُوبِ تُو، تُو رِه سَنگَسارِ نَمُونی، بَلَكِه ازِ خَاطِرِ كُفَرگوییِ تُو،

چُونِ تُو كِه یِگِ اِنسانِ اَسْتی، دَعوایِ خُداییِ مُونی.“

^{۳۴} عیسیٰ دَ جَوَابِ اَزْوَا كُفَّت: ”آیا دَ شَرِيعَتِ شُمُو اَمی رَقْمِ

نُوشْتِه نَبییه كِه ’ما كُفْتُم، شُمُو خُدایو اَسْتید؟‘ ^{۳۵} اِمكانِ نَدَرِه

كِه كَلَامِ خُدا باطِلِ شُنِه. اگِه خُدا كَسایِ رِه كِه كَلَامِ خُدا بَلَدِه

اَزْوَا نازلِ شُد، خُدایو كُفَّت، ^{۳۶} آیا شُمُو كَسی رِه كِه آتِه آسْمَانی

تَقْدیسِ كَدِه دَ ای دُنیا رَبی كَد، كُفَرگوییِ مُوکید، فِقْطِ بَخَاطِرِی

كِه ما كُفْتُم: ’ما باچِه خُدا اَسْتُم؟‘ ^{۳۷} اگِه ما كَارایِ آتِه خُو رِه

نَمُوكُنْم، دَز مِه اِیمانِ نَیرید. ^{۳۸} لَیكِنِ اگِه ما مُونْم، حَتیٰ اگِه دَز

مِه اِیمانِ نَمیرید، دَ كَارایِ مِه اِیمانِ بَیرید، تا بَدَنید و بُقَامید

كِه آتِه دَز مِه و جُودِ دَرِه و ما دَ آتِه.“ ^{۳۹} پَس اُونَا بَسْمِ كُوشِشِ

كَد كِه اُو رِه گَرِفتارِ كُنِه، مَگْمِ اُو خُودِ رِه ازِ دِستِ اَزْوَا خَطَا

دَدِه رَفْت.

^{۴۰} عیسیٰ دُوبارِه دَ اُو لِبِ دَرِیایِ اَرْدُنِ رَفْت، دَمَزُو جَایِ كِه

یَحییٰ دَ زَمَانایِ پِیشِ غُسلِ تَعْمیدِ مِیدَد و اُو دَ اَمُونجیِ مَند.

^{۴۱} د اُونجی غدر مردم پیش شی آمده گُفت: ”یحییٰ هیچ مُعجزه نکد، مگم هر چیزی که یحییٰ د باره امزی آدم گُفت، حقیقت پیدا کد.“ ^{۴۲} و غدر مردم د اُونجی دزو ایمان اورد.

فوت و زنده شدون ایلعازر

۱۱ یگ آدم د نام ایلعازر ناجور بود. او از بیت عنیا، یعنی از اعیل مریم و خوار شی مرتا بود. ^۲ ای امو مریم بود که روغو ره د بله پایای مولا شیو کدد و پایای شی ره قد موی خو پاک کدد؛ و فعلاً برار شی ایلعازر ناجور بود. ^۳ اوخته امو دو خوارو د عیسی پیغام ری کده گُفت: ”یا مولا، امو کسی ره که تو دوست دری، او ناجور آسته.“ ^۴ وختیکه عیسی امی خبر ره شنید، گُفت: ”ای ناجوری کشتنی نییه، بلکه بلده ازی آسته که بزرگی-و-جلال خدا ظاهر شنه، و تا باچه خدا د وسیله امزی واقعه بزرگی-و-جلال پیدا کنه.“ ^۵ عیسی مرتا و خوار شی ره قد ایلعازر دوست دشت. ^۶ وختی عیسی شنید که ایلعازر ناجور آسته، او دو روز دیگه ام دمزو جای که بود، مند. ^۷ بعد ازو د یارای خو گُفت: ”بیید، بسم د منطقه یهودیه بوری.“ ^۸ یارای شی دزو گُفت:

"اُستاد، کلو وخت نَمُوشه که یهودی میخاست تُو ره سنگسار
 کُنه. بسم میخاهی دَ اُونجی بوری؟" ^۹ عیسیٰ دَ جوابِ ازوا
 گُفت: "آیا دَ یگ روز دوازده ساعت روشنی نییه؟ اگه یگو
 نفر دَ روشنی روز راه بوره اُو پیش-پایی نَمُوخوره، چراکه اُو
 نُورِ ازی دُنیا ره مینگره. ^{۱۰} لیکن اگه یگو کس شاو راه
 بگرده، اُو پیش-پایی مُوخوره، چُون نُور بلده ازو وجود ندره."
^{۱۱} بعد از گُفتونِ امزی چیزا، اُو دزوا گُفت: "رفیق مو ایلعازر
 خاو رفته، لیکن ما مورم تا اُو ره بیدار کُتم." ^{۱۲} یارا دزشی
 گُفت: "یا مولا، اگه اُو خاو رفته بشه خُوبه، اُو جور مُوشه."
^{۱۳} دَ حقیقت عیسیٰ دَ باره مرگ شی نقل مُوکد، مگم اونا فکر
 کد که دَ باره استراحت و خاو شی نقل مُونه. ^{۱۴} پس عیسیٰ
 پوست کنده دزوا گُفت: "ایلعازر مُرده. ^{۱۵} و از خاطرِ ازشمو
 خوش اَستم که دَ اُونجی نَبُودم، تاکه شمو ایمان بیرید. مگم
 آلی بیید که پیش شی بوری." ^{۱۶} پس توما که دَ نامِ «دوگنی»
 مشهور بُود، دَ دیگه یارا گُفت: "بیید که مو ام بوری تا قد
 ازو قتی بُمری."

^{۱۷} وختیکه عیسیٰ دَ اُونجی رسید، اُو پی بُرد که ایلعازر چار
 روز شُده دَ قبر آسته. ^{۱۸} بیتِ عَنیا نزدیکِ اورشَلیم بُود، یعنی

تَقْرِيْباً چل دَقه راه دُوْرتر از شار،^{۱۹} و غَدْر يَهُودِيا پيش مَرْتا و مَرِيْم اَمْدَد تا دَزوا بخاطرِ بَرار شى تَسَلِيْت بُگِيه.^{۲۰} پس وختى مَرْتا شَنِيد كه عيسى مِييه، اُو سِرِ راهِ شى رفت، مگم مَرِيْم دَ خانه شِشت.^{۲۱} مَرْتا دَ عيسى كُفت: ”يا مَولا، اگه دَ اينجى مَوْبُودى، بَرار مه نَمُومَرْد.^{۲۲} ولِے حَتى اَمِيالى ام ما مِيَدَنَم هر چِيَزِيكه از خُدا بَطَلَبِي، خُدا دَز تُو مِيَدِيه.“^{۲۳} عيسى دَزُو كُفت: ”بَرار تُو پس زِنْدِه مَوشِه.“^{۲۴} مَرْتا دَز شى كُفت: ”ما مَوفامُم كه اُو دَ آخِرِ زَمان دَ رَوزِ قِيامت پس زِنْدِه مَوشِه.“^{۲۵} عيسى دَزُو كُفت: ”ما قِيامت و زِنْدِگى اَسْتَم؛ كسى كه دَز مه ايمان بِيَرِه، اگَرچِه اُو مَومَرِه، ولِے زِنْدِه مَوشِه.“^{۲۶} و كسى كه زِنْدِه يِه و دَز مه ايمان مِيَرِه، اُو هَرگِز نَمُومَرِه. تُو اِى رِه باوَر مَونى؟“^{۲۷} اُو دَز شى كُفت: ”اَرِے مَولا، ما ايمان اُورْدُم كه تُو اُمُو مَسِيح، يِعى باچِه خُدا اَسْتى، اُمُو كسى كه دَزى دُنْيا اَمْدنى بُوَد.“

^{۲۸} وختِيكه اِى رِه كُفت، اُو رفت و خوار خُو مَرِيْم رِه كُوى كَدِه تاشَكى دَزُو كُفت: ”اَسْتاد دَ اينجى اَمْدِه و تُو رِه كُوى مَونِه.“^{۲۹} وختِيكه مَرِيْم اِى توره رِه شَنِيد، زُوْد بالِه شُدِه پيش شى رفت.^{۳۰} تا اُو غَيْت عيسى هَنوز دَ آغِيل نِه اَمْدَد، بَلَكِه دَ امزُو

جای بُود که مَرْتا دَ دَمِ رَاهِ شِي رَفْتَد. ^{۳۱} اوخته یهودیای که دَ خانه قد مَریم بُود و اُو ره تَسَلی مِیْدَد، وختی دِید که مَریم چابک باله شُدِه بُرو رفت، اونا از دُمبال شِي رفت و دَ گُمان ازی بُود که اُو دَ سِرِ خاک موره تا دَ اُونجی چخرا کُنه.

^{۳۲} پس وختی مَریم دَمزُو جای که عیسی بُود رسید، اُو عیسی ره دِیده بله پای شِي اُفتَد و کُفت: ”یا مَولا، اگه تُو دَ اینجی موبودی برار مه نَمومرد.“ ^{۳۳} وختی عیسی اُو ره دِید که چخرا مونه و یهودیای که قد شِي قتی اَمُدُ ام چخرا مونه، اُو دَ روح-و-روان خُو غَدِر جِگرخون و کوئیوبار شُد ^{۳۴} و کُفت: ”اُو ره دَ کُجا ایشْتید؟“ اونا دَ زشی کُفت: ”صاحب، بیه و توخ کُو.“ ^{۳۵} عیسی دَ چخرا کدو شُد. ^{۳۶} اوخته یهودیا کُفت: ”توخ کُو، اُو ره چیقِس دوست دَشته.“ ^{۳۷} مگم بعضی ازوا کُفت: ”آیا امی آدم که چیمای امزُو نفرِ کور ره واز کد، نَمی تَنِست مانع مُردونِ امزی آدم شُنه؟“

^{۳۸} عیسی بسم دَ دِلِ خُو کَلو جِگرخون شُدِه سُونِ قَبِر اَمَد. اَمُو قَبِر یگ غار بُود و یگ سنگ دَ دان شِي ایشْتِه شُدُد. ^{۳۹} عیسی کُفت: ”سنگ ره یگ طرف لول بَدید.“ مَرْتا خوار اَدَم مُرده دَ عیسی کُفت: ”یا مَولا، آلی اُو ره بوی گِرِفْتِه،

چراکه چار روز از مُردون شی تیر شُدِه. ” ^{۴۰} عیسی دَزُو کُفت:

” دَز تُو نَکُفْتُم که اگه باوَر کُنی بَزُرگی-و-جلالِ خُدا ره

مِینگری؟ ” ^{۴۱} پس اونا سنگ ره لول دَد و عیسی سر خُو ره

باله کده کُفت: ” آی آتِه آسمانی، ما از تُو شُکرگزار اَسْتُم که

آواز مَره شِنیدی. ” ^{۴۲} ما مِیْدَنِسْتُم که تُو همیشه آواز مَره

مِیْشَنوی، مگم ای ره بخاطرِ مَرْدُمی که دَ اینجی ایسته یِه

کُفْتُم تا اونا باوَر کُنه که تُو مَره رَبی کدے. ” ^{۴۳} وختیکه ای

چیزا ره کُفت، اُو دَ آوازِ بِلند کُوی کد: ” ایلعازر، بَرُو بَر شو!“

پس آدمی که مُرده بُوَد، دِست و پای شی قد لائِه پیچ کده ^{۴۴}

و رُوی شی قد دِستمال بسته، بَرُو بَر شُد. عیسی دَزوا کُفت:

” اُو ره واز کُنید و بیلید که بوره. ”

^{۴۵} اوخته غَدِرِ امزُو یهُودیا که قد مَریم اَمُدَد، وختی کارِ عیسی

ره دید، دَزُو ایمان اُورد؛ ^{۴۶} مگم بعضی ازوا پیشِ فَرِیسیا رفت

و کاری ره که عیسی کُدَد، دَزوا نقل کد.

^{۴۷} پس پیشوایونِ عالی مقام و فَرِیسیا مَنِه خُو جلسه کده کُفت:

” مو چی کار کُنی؟ ای آدم غَدِرِ مُعجزه مونه. ” ^{۴۸} اگه اُو ره

بیلی که امی رقم اِدامه بَدیه، پگِ مَرْدُم دَزُو ایمان میره و بعد

اَزُو رومی ها اَمَدِه ام امی جای مُقَدَّس مو ره از بَین موبره و ام

قوم مو ره. ”^{۴۹} لیکن یکی ازوا د نام قیافا که دمزو سال

پیشوای بزرگ بود، دزوا گُفت: ”شمو هیچ چیز ره نمیدنید

^{۵۰} و ام پی نموفتید که دز شمو بهتر آسته تا یگ نفر بلده قوم

بُمره و تمام قوم نابود نشنه. ”^{۵۱} ای چیزا ره قیافا از پیش خود

خو نگفت، بلکه ازی که دمزو سال پیشوای بزرگ بود، او

پیشگویی کد که عیسی د راه قوم کشته موشه،^{۵۲} نه تنها بلده

قوم، بلکه بخاطر جم کدو و یگ کدون تمام بچکیچای خدا که

تیت پرک آسته.^{۵۳} پس امزو روز بعد اونا نقشه کشید که او

ره بکُشه.

^{۵۴} امزی خاطر عیسی دیگه برملا د مینکل یهودیا نمیگشت،

بلکه ازونجی ری شده د یگ جای د نزدیک بیابو، د یگ شار

د نام افرایم رفت و قد یارای خو د امونجی مند.

^{۵۵} عید پصح از مردم یهود نزدیک بود و غدر مردم از اطراف د

اورشلیم رفتد تاکه پیش از مراسم عید پصح خودون خو ره پاک

کنه.^{۵۶} اونا عیسی ره موبالید و د حالیکه د منه خانه خدا

ایسته بود قد یگدیگه خو موگفت: ”شمو چی فکر مونیید؟ او

د عید هیچ نمییه؟ یا مییه؟ ”^{۵۷} چراکه پیشوایون عالی مقام و

فریسیا حکم کدد که اگه کس بدنه عیسی د کجایه، باید خبر

بديه تا اونا او ره گرفتار كنه.

تُحْفِه پُر آر زِشِ مَرِيَم

۱۲ پس عيسی شش روز پيش از عيدِ پَصَحِ دَ بَيْتِ عَنِيَا،
دَ آغِيلِ ايلعازر اَمَد، دَ آغِيلِ امزُو كس كه عيسی او ره از مُرده
ها دُوباره زنده كُدد. ^۲ اونا دَ اُونجی بلده شی نانِ شاو تيار كد
و مَرْتا خِدْمَتِ مُوكَد، و لے ايلعازر يکی امزُو كسای بُود كه قد
عيسی دَ لَبِ دِستَرخو شِشْتُد.

^۳ اوخته مريم يگ بوتلِ عَطْرِ قِيَمَتَبای سُنْبُلِ خَالِصِ ره گِرِفْتِه دَ
پايای عيسی مَلِيدِ و پايای شی ره قد موی خُو پاك كد، دَ
اندازه كه خانه از بوی عَطْرِ پُر شُد. ^۴ ليكن يکی از يارای
عيسی دَ نامِ يهُودایِ اسخريوطی كه دَ زُودى او ره دَ گير
ميدَد، گُفت: ^۵ ”چرا ای عَطْر دَ سِه صد دینار سَوَدَا نَشُد تا
پيسه شی دَ غَرِيبَا دَدِه مُوشُد؟“ ^۶ او ای توره ره ازی خاطر
نَكُفْت كه دَ غَمِ مَرْدُمِ نادار بَشِه، بَلَكِه بخاطري گُفت كه او دُز
بُود و ازی كه مَسْئُولِيَتِ خَلَطِه پيسه ره دَشْت از چیزی كه مَنِه
شی اَنَدخْتِه مُوشُد، مِيَزَد. ^۷ ليكن عيسی گُفت: ”او ره غَرَضِ

نَگِير، چُون اُو امی ره بَلدِه روزِ دَفنِ شُدون مه نِگاه کده.

^۸ مردُمای غریب همیشه قد شُمو آسته، ولے ما همیشه قد شُمو نیستُم.

^۹ غدر مردُم یهُود وختی خبر شُد که عیسیٰ دَ اُونجی آسته، اونا ام دَ اُونجی اَمَد، نَه تنها بخاطرِ عیسیٰ، بَلکه امچنان تا ایلعازر ره که عیسیٰ از مُرده ها دُوباره زنده کُدد، بِنگره. ^{۱۰} پس پیشوایونِ عالی مقام نقشه کشید که ایلعازر ره ام بُکشه، ^{۱۱} چُون از خاطرِ ازو کلو یهُودیا اونا ره ایله کده دَ عیسیٰ ایمان اُوردد.

^{۱۲} روزِ دیگه شی گروه کُته مردُم که بَلدِه عید اَمَدد، وختی شنید که عیسیٰ دَ اورشَلیم مییه، ^{۱۳} اونا شاخه های دِرختِ خُرما ره گِرِفته از شار بُرو دَ سرِ راهِ شی رفت و شُعار دده مُوگفت:

”هوشیعانا! مُبارک آسته کسی که دَ نامِ خُداوند مییه؛

مُبارک آسته پادشاهِ اسرائیل.“

^{۱۴} و عیسیٰ یگ کُره اَلاغ ره پیدَا کده دَ بِلِه شی سوار شُد، امو

رقم که دَ کِتَابِ مُقَدَّسِ نُوْشْتِه یِه:

”^{۱۵} نَتْرَسِ دُخْتِرِ صَهْيُونِ،

اونه، پادشاهِ تُو

دَ بَلِه کُرِه اَلَاغِ سَوَارِ شُدِه مِيِيِه.”

^{۱۶} دَ اوّل یارای شی امی چیزا ره نَفَامِيد، مگم پسان، وختیکه عیسی دَ بزرگی-و-جلال خُو رسيد، اُو غَيْتِ دَ یَا دِ ازوا اَمَدِ که امی چیزا دَ باره اَزُو نُوْشْتِه شُدِه، یعنی چیزای ره که مَرْدُمِ دَ حق شی انجام دَد. ^{۱۷} پس جمعیتِ مَرْدُمِ که دَ وختِ کُو ی کدون ایلعازر از قبر و دُوباره زنده کدون شی از مُرده ها قد عیسی بُود، دَرُو دَ باره اَزُو شاهِدی مِيَدَد. ^{۱۸} امزی خاطر ام جمعیتِ مَرْدُمِ دَ سرِ راهِ شی رفت، چُون اونا شَنِیدُ که عیسی اُمُو مُعْجِزِه ره کده. ^{۱۹} پس فریسیا قد یگدیگه خُو کُفت: ”اونه، شُمُو هیچ کار نَمِيْتَنِید. توخ کُنید که دُنیا از پسِ اَزُو رِبی یِه.”

^{۲۰} دَ مینکلِ مَرْدُمی که بلده عِبَادتِ کدو دَ عیدِ رِفْتُد، بعضی نفرای یونانی ام بُود. ^{۲۱} اُمُو نفرای پیشِ فِیلِیپُسِ که از بیتِ صیدای جلیلیه بُود، اَمَدِ و اَزُو خَاهِشِ کده کُفت: ”صاحب،

مو میخاهی که عیسیٰ ره بِنگری. ” ^{۲۲} فیلپس اَمده اَندریاس

ره گُفت و اَندریاس و فیلپس رفته دَ عیسیٰ گُفت. ^{۲۳} ولے

عیسیٰ دَ جواب ازوا گُفت: ” ساعت شی اَمده که «باچه

انسان» بزرگی-و-جلال پیدا کنه. ^{۲۴} ما حقیقت ره دز شمو

مُوگم: تاکه دانه گندم دَ زمی اُفتده گور نشنه و نمَره، اُو

تنهای خُو مومنه. لیکن اگه بُمَره، حاصلِ کلو میدیه. ^{۲۵} کسی

که جان خُو ره دوست دَره اُو ره از دِست میدیه و کسی که دَ

ای دُنیا از جان خُو تیر آسته، اُو جان خُو ره بلده زندگی اَبدی

نگاه مونه. ^{۲۶} اگه کسی میخایه مَره خدمت کنه، اُو باید ازمه

پیروی کنه و دَ جای که ما بَشَم، خدمتگار مه ام دَ امونجی

آسته. هر کسی که مَره خدمت کنه، آته آسمانی اُو ره عزت-و-

حُرمت میدیه.

پیشگویی عیسیٰ دَ باره مرگ شی

^{۲۷} آلی روح-و-روان مه پریشان-و-کوئیوبار شُده؛ ما چی بُوگم؟

آیا بُوگم که ‘ای آته آسمانی، مَره ازی ساعتِ که امدنی آسته

خلاص کُو؟’ لیکن بلده امزی مقصدما تا ای ساعت رسیدیم.

^{۲۸} آلی آته، نام خُو ره بزرگی-و-جلال بدی. ” اوخته یگ آواز

از آسمو امد که گُفت: ” ما نام خُو ره بزرگی-و-جلال ددیم و

باز ام بزرگی-و-جلال میدیم. ”^{۲۹} پس جمعیتِ مردم که د

اونجی ایسته بود، ای ره شنید و گفت: ”گرگرداغ بود!“

دیگه مردم گفت: ”یگ ملایکه قد ازو توره گفت.“^{۳۰} عیسی

د جواب ازوا گفت: ”ای آواز از خاطر شمو آمد، نه بلده

ازمه.“^{۳۱} آلی وخت قضاوت د بله ازی دنیا آمده و حاکم ازی

دنیا برو پورته موشه.^{۳۲} و ما وختیکه از زمی باله کده موشم،

پگ مردم ره سون خود کش مونم.“^{۳۳} عیسی ای چیزا ره

گفت تا نشو بدیه که او د چی رقم مرگ باید بمره.

مردم د جواب شی گفت: ”مو از تورات شنیده که مسیح

بلده همیشه باقی مومنه. پس تو چطور موی که «باچه

انسان» باید باله شنه؟ و امی «باچه انسان» کی آسته؟“

اوخته عیسی دزوا گفت: ”روشنی بلده یگ وخت کم د بین

شمو مومنه؛ تا غیتیکه روشنی د بین شمو آسته، راه بورید؛

نشنه که شمو ره تریکی بگیره، چون کسی که د تریکی راه

موره، نموفامه که کجا موره.^{۳۶} تا زمانیکه نور د بین شمو

آسته د نور ایمان بیرید تا که بچکیچای نور بشید.“ وختی

عیسی امی تورا ره گفت، او از پیش ازوا رفت و خود ره تاشه

کد.

^{۳۷} باوجودِ تمامِ امزو مُعجزه های که دَ پیشِ رُوی ازوا انجام
دَدَد، اونا هنوز ام دَزشی ایمان نوردُد. ^{۳۸} دَمزی رقمِ توره اشعیا
پیغمبر پوره شد که گفتُد:

”ای خُداوند، کی دَ پیغامِ ازمو باورِ کده

و دَ کی بازوی خُداوند برَملا شده؟“

^{۳۹} امزی خاطر ام اونا نَتَنست که باورِ کنه، چُون اشعیا امچنان
گفتُد:

”^{۴۰} او چیمای ازوا ره کور

و دلِ های ازوا ره سخت کده،

تا که قد چیمای خُو ننگره و قد دلِ های خُو پی نبره

و پس تاو نَخوره تا که اونا ره شفا بدیم.“

^{۴۱} اشعیا ای ره بخاطری گفت که او بزرگی-و-جلال ازو ره دید

و دَ باره ازو نقل کد. ^{۴۲} لیکن باوجودِ ازی ام غدرِ کُنه کلونای

یهود دَ عیسی ایمان آورد، مگم از خاطرِ فریسیا و از ترسِ ازی

که اونا ره از عبادت خانه بُر نکنه، ایمان خو ره اقرار نکد.
چون اونا تعریف-و-توصیفِ مردم ره از تعریف-و-توصیفِ
خدا کده کلوتر خوش دشت.

اوخته عیسیٰ د آواز بلند گُفت: "کسی که دز مه ایمان
میره، نه تنها دز مه ایمان میره، بلکه دمزو که مَره ریی کده ام
ایمان میره. ^{۴۵} کسی که مَره مینگره، او امو ره مینگره که مَره
ریی کده. ^{۴۶} ما مثل یگ نور د دنیا آمدیم تا هر کسی که دز
مه ایمان بیره د تریکی نمنه. ^{۴۷} اگه کسی تورای مَره بشنوه و
دزشی عمل نکنه، ما د بله ازو قضاوت نمونم، چراکه ما
نمدیم تا دنیا ره قضاوت کنم، بلکه آمدیم تا دنیا ره نجات
بدم. ^{۴۸} بلده کسی که مَره رد مونه و تورای مَره قبول نمونه،
یگ قاضی وجود دره، یعنی کلامی که ما گُفتم د روزِ آخرت د
بله ازو قضاوت مونه. ^{۴۹} چون ما از خود خو توره نگفتیم،
بلکه آته آسمانی که مَره ریی کده، او دز مه حکم دده که چی
بگم و چی نقل کنم، ^{۵۰} و ما میدنم که حکم ازو زندگی ابدی
آسته. پس چیزای ره که ما موگم، امو رقم که آته آسمانی دز
مه گُفته، ما نقل نمونم."

ششتون پایای یارا د شامِ آخر

۱۳

۱ فقط پیش از عیدِ پَصَح، عیسیٰ فامید که وخت شی رسیده تا دُنیا ره ایله کده پیشِ آته آسمانی بوره. او امو کسای ره که د ای دُنیا مربوط شی موشد، دوست دشت؛ آرے، اونا ره تا آخر دوست دشت. ۲ وختِ نانِ شاو بود و ایلیس د دل یهودا باچه شمعونِ اسخربوطی از پیش و سوسه اندختد که عیسیٰ ره د گیر بديه. ۳ عیسیٰ میدنست که تمام چیزا ره آته آسمانی د دست ازو تسلیم کده و او از طرفِ خدا آمده و پس سونِ خدا رفتنی یه. ۴ او از سرِ دسترخو باله شد و کالای خو ره بر کده یگ دستمال ره د گردِ کمر خو بسته کد. ۵ بعد ازو او ره منه لگند شیو کده د ششتون پایای یارا شروع کد و قد دستمالی که د گردِ کمر شی بسته بود، پایای ازوا ره پاک کد. ۶ وختیکه د شمعون پترس رسید، پترس دزو گفت: "یا مولا، تو پایای ازمه ره موشوی؟" ۷ عیسیٰ د جواب شی گفت:

"کاری ره که ما مونم تو آلی نموفامی؛ مگم پسان پی

موفتی." ۸ پترس دزشی گفت: "هیچ امکان ندره که پایای

مره بشویی." عیسیٰ د جواب شی گفت: "تا وختیکه پایای

تو ره نشویم، تو قد ازمه حصه ندری." ۹ شمعون پترس دزشی

گُفت: "یا مَولا، پس نَه تنها پایای مَره، بلکه دِستا و سر مَره
ام بُشوی." ^{۱۰} عیسیٰ دَزشی گُفت: "اُو کسی که غُسل کده،
دَ شُشتو ضرُورت نَدِره، چُون تمام بَدَن شی پاک آسته، فقط
پایای شی شُشتو میخایه و بَس. و شُمو پاک آستید، مگم نَه
تمام شُمو." ^{۱۱} چُون اُو موفامید که کی اُو ره دَ گیر میدیه و
امزی خاطر گُفت: "تمام شُمو پاک نیستید."

^{۱۲} وختیکه عیسیٰ پایای ازوا ره شُشت و کالای خُو ره پوشیده
پس دَ جای خُو شُشت، دَزوا گُفت: "آیا شُمو میدنید که ما قد
شُمو چی کار کدُم؟" ^{۱۳} شُمو مَره معلِم و مَولا مَوگید و شُمو
دُرُست ام مَوگید، چراکه ما آسْتُم. ^{۱۴} پس اگه ما که مَولا و
معلِم شُمو آسْتُم، پایای شُمو ره شُشتُم، شُمو ام باید پایای
یگدیگه خُو ره بُشوید. ^{۱۵} ما دَز شُمو یگ مثال-و-سرمَشق
دَدُم تا امو رقم که ما قد شُمو کدُم، شُمو ام امو رقم بُکنید.
^{۱۶} ما حقیقت ره دَز شُمو مَوگُم: یگ غلام از بادار خُو کده
بُزرگتر نییه و نَه ام یگ قاصد از کسی که اُو ره رَبی کده.
^{۱۷} دَ حالیکه امی چیزا ره پَی بُردید، خیر-و-برکت دَز شُمو اگه
دَزوا عمل کُنید.

^{۱۸} ما ای چیزا ره دَ باره پگ شُمو نَمَوگُم، چُون کسای ره که ما

اِنْتِخَابِ كَدِيمِ مِينْخَشْمِ. مِگَم نُوشتِه كِتَابِ مُقَدَّسِ بَايْدِ پُورِه
شُنِه كِه مُوگِيه: 'كُسي كِه قَدْ اَزْمِه نَانِ خورده، اَوْ دَ ضِدْمِه
بَالِه شُدِه'.^{۱۹} 'مَا اِي رِه اَمِي آلي پيش از واقِع شُدون شي دَز
شُمُو مُوگَم تا وختِيكِه رُخ بَدِيه، شُمُو باوَر كُنِيْد كِه مَا اَسْتَم اَمُو
كِه اَسْتَم'.^{۲۰} 'مَا حَقِيْقَت رِه دَز شُمُو مُوگَم: هَر كُسي كِه نَفِرِ رِي
كَدَكِي مَرِه قَبُول كُنِه، اَوْ مَرِه قَبُول كَدِه؛ و هَر كُسي كِه مَرِه
قَبُول كُنِه، اَمُو رِه قَبُول كَدِه كِه مَرِه رِي كَدِه'.

^{۲۱} 'وختِيكِه عيسِي اِي چيزا رِه كُفْت، اَوْ دَ رُوح-و-رَوَانِ خُو كَلُو
كُوئِيوبار شُد و بَرَمَلَا كُفْت: "مَا حَقِيْقَت رِه دَز شُمُو مُوگَم:
يَكِي اَز شُمُو مَرِه تَسْلِيْم مُونِه".^{۲۲} 'يَا رَا سُونِ يَكْدِيگِه خُو تُوخ
كَدِه حَيِرُو مَنْدُد و فِكِر مُوكَد كِه دَ بَارِه كِي اِي توره رِه كُفْتِه
بَشِه'.^{۲۳} 'يَكِي اَز ياراي شي كِه عيسِي اُو رِه دُوسْت دَشْت، دَ
بَغْلِ عيسِي تَكِيه كُدُد'.^{۲۴} 'پَس شِمَعُونِ پِتْرُس سُونِ اَزُو اِشَارِه
كَد تا اُو اَز عيسِي پُرْسَان كُنِه كِه مَقْصِد شي كِي اَسْتِه'.^{۲۵} و اُو
دَ شَانِه عيسِي تَكِيه كَدِه دَزُو كُفْت: "يَا مَوْلَا، اُو كِي اَسْتِه؟"
^{۲۶} عيسِي دَ جَوَاب شي كُفْت: "اُو اَمُو كُسي اَسْتِه كِه مَا يِگ
ثُوْتِه نَانِ رِه دَ كَاسِه غُوْتِه كَدِه دَزُو مِيْدَم". "پَس وختِيكِه ثُوْتِه
نَانِ رِه كِرِفْتِه غُوْتِه كَد، اُو رِه دَ يَهُودَا بَاچِه شِمَعُونِ اِسْخَرِيوْطِي

دَد. ^{۲۷} امی که یهودا ټوټه نان ره گِرفت، شیطو د پوست شی
دَرآمد. اوخته عیسی د زو گُفت: ”کاری ره که کدنی آستی،
زود بُکو.“ ^{۲۸} ”مگم هیچ کدم امزو کسای که د لب دِسترخو
شِشتد، نَفامید که چرا عیسی ای ره د یهودا گُفت. ^{۲۹} لیکن
ازی که خلطه پیسه د پیش یهودا بود، بعضی ازوا فکر کد که
عیسی او ره گُفته بَشه، ”بورو، چیزای ره که مو د عید کار
دِری، بخر.“ ”یا ای که ”یگو چیز د مردم نادار بدی.“
^{۳۰} اوخته، بعد از گِرفتون ټوټه نان او چابک برو رفت؛ وخت ام
شاو بود.

عیسی د باره انکار پترس پیشگویی مونه

^{۳۱} وختیکه او برو رفت، عیسی گُفت: ”آلی آسته که «باچه
انسان» بزرگی-و-جلال پیدا مونه و خدا ام د وسیله ازو
بزرگی-و-جلال پیدا مونه. ^{۳۲} [اگه خدا د وسیله ازو بزرگی-و-
جلال پیدا کد،] خدا د وسیله خود خو دزو ام بزرگی-و-جلال
میدیه و امی بزرگی-و-جلال ره د زودی دزو میدیه. ^{۳۳} ای
بچکیچا، ما یگ لحظه دیگه قد شمو آستم. بعد ازو شمو مَره
موبالید و امو رقمیکه د یهودیا گُفتم آلی قد شمو ام موگم: د
جایی که ما مورم، شمو آمده نَمیتید. ^{۳۴} ما یگ حکم نو دز

شُمو میدیم تا شُمو یگدیگه خُوره دوست دشته بشید: اُمو
رقمیکه ما شُمو ره دوست دشتُم، شُمو ام اُمو رقم یگدیگه خُو
ره دوست دشته بشید. ^{۳۵} اگه شُمو قد یگدیگه خُو مُحَبَّت
دشته بشید، دَمزی رقم پگِ مردُم میدنه که شُمو یارای ازمه
آستید.

^{۳۶} شِمعون پترُس دزشی گُفت: ”یا مولا، تُو د کُجا موری؟“
عیسیٰ د جواب شی گُفت: ”د جایی که ما مورُم تُو آلی از
پُشت مه آمده نَمیتنی، ولے پسان از دُمبال مه مییی.“

^{۳۷} پترُس دزشی گُفت: ”یا مولا، چرا آلی نَمیتنُم که از دُمبال
تُو بییم؟ ما حتیٰ جان خُوره د راه تُو میدُم.“ ^{۳۸} عیسیٰ د

جواب شی گُفت: ”آیا تُو واقعاً جان خُوره د راه مه میدی؟ ما
حقیقت ره دز تُو موگُم، خُروس بَنگ نَمیدیه تا که تُو سه دفعه
مره انکار نکنی.“

یگانه راه

^{۱۴} ”دل های شُمو پَریشان نَبشه: شُمو د خُدا ایمان دشته
بشید، دز مه ام ایمان بیرید. ^۲ د خانه آته مه جای کلو آسته.

اگه امی رقم نَمُوبُود، آیا دَز شُمو مُوگُفْتُم که ما ازینجی مورُم
تا بلده شُمو جای تیار کُنُم؟^۳ پس اگه ما مورُم و بلده شُمو
جای تیار مُونُم، حتماً بسم مییم و شُمو ره قد خو گِرِفْتِه مُوبرُم،
تا دَ جایی که ما اَسْتُم، شُمو ام بَشید. ^۴ دَ جایی که ما مورُم
شُمو راهِ شی ره بَلَد اَسْتید.

^۵ توما دزشی گُفت: ”یا مولا، مو نَمیدنی که تُو دَ کُجا
موری؛ پس راهِ شی ره چطور بَلَد اَسْتی؟“ ^۶ عیسیٰ دَزُو گُفت:
”ما راه و راستی و زندگی اَسْتُم. هیچ کس نَمیتنه پیشِ آته
آسمانی بییه، سِوای که دَ وسیله ازمه. ^۷ اگه شُمو مَره
شِنَخْتید، آته مَره ام مینَخشید. اَره، از امی آلی شُمو اُو ره
مینَخشید و ام اُو ره دیدید.“

^۸ فیلیپس دزشی گُفت: ”یا مولا، آته ره دَز مو نشو بدی و
امو بلده ازمو بس اَسْتِه.“ ^۹ عیسیٰ دَزُو گُفت: ”فیلیپس،
ایقس دیر ما قد شُمو بُودُم و تُو هنوز مَره نَشِنَخْتِه؟ کسی که
مَره دیده، آته ره دیده. پس تُو چطور مُوگی که آته ره دَز مو
نشو بدی؟“ ^{۱۰} آیا تُو باور نَمونی که ما دَ آته و آته دَز مه
اَسْتِه؟ توره های ره که ما دَز شُمو مُوگُم، از پیشِ خود خُو
نَموگُم، بلکه آته که دَ وجودِ ازمه اَسْتِه، کارای خُو ره انجام

میدیه. ^{۱۱} دَز مه باوَر کُنید که ما دَ آته اَسْتَم و آته دَز مه؛ اگه نه، بخاطرِ خودِ امزُو کارای که ما کدیم دَز مه باوَر کُنید.

^{۱۲} ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم، کسی که دَز مه ایمان بیره، کارای ره که ما مُونم اُو ام مُونه؛ و حتی ازی کده کارای بزرگتر مُونه، چراکه ما پیشِ آته مورم. ^{۱۳} هر چیزی ره که دَ نام از مه طلب کُنید ما اُو ره انجام میدیم، تا آته دَ وسیله باچه خو بزرگی-و-جلال پیدا کنه. ^{۱۴} اگه یگو چیز دَ نام از مه طلب کُنید، ما اُو ره پوره مُونم.

وَعْدَةُ رُوحِ الْقُدُسِ

^{۱۵} "اگه شُمو مَره دوست بدنید، از احکام مه اطاعت مُونید. ^{۱۶} اوخته ما از آته خاهش مُونم که اُو یگ پُشتیوانِ دیگه دَز شُمو بدیه، تا اُو همیشه قد شُمو بُمَنه، ^{۱۷} یعنی روحِ راستی ره که دُنیا نَمیتنه اُو ره قبول کنه، چراکه دُنیا اُو ره نه مینگره و نه مینخشه. مگم شُمو اُو ره مینخشید چراکه اُو قد شُمو مُومنه و دَز شُمو وجود میدشته بشه. ^{۱۸} ما شُمو ره یتیم نَمیلم؛ ما پیش شُمو مییم. ^{۱۹} بعد از کم وخت دُنیا دیگه مَره نَمینگره، مگم شُمو مَره مینگرید. ازی که ما زنده یَم شُمو ام زنده

مُومِنِيد . ۲۰ دَمَزُو رُوَز شُمو پِي مُوفَتِيد كِه مَآ دَ آتِه خُو اَسْتُم و
شُمو دَز مِه و مَآ دَز شُمو . ۲۱ كَسِي كِه اِحْكَام مَرِه قَبُول دَرِه و
اَز شِي اِطَاعَت مُونِه ، اُو اَمُو كَسِي اَسْتِه كِه مَرِه دُوَسْت دَرِه . و
كَسِي كِه مَرِه دُوَسْت دَرِه ، آتِه مِه اُو رِه دُوَسْت مِيدَنِه و مَآ اَم اُو
رِه دُوَسْت مِيدَنُم و خُو دَرِه دَزُو ظَاهِر مُونُم . ”

۲۲ يَهُودَا -- وَلِه نَه يَهُودَاي اِسْخَرِيوْطِي -- دَزُو كُفْت : ” يَا
مَوْلَا ، چِي رَقْم اَسْتِه كِه خُو دَرِه دَز مَو نِشُو مِيدِي ، مِگَم نَه دَ
دُنْيَا؟ ” ۲۳ عِيسَى دَ جَوَاب شِي كُفْت : ” اَكِه كَسِي مَرِه دُوَسْت
دَشْتِه بَشِه ، اُو اَز كَلَام مِه اِطَاعَت مُونِه و آتِه مِه اُو رِه دُوَسْت
مِيدَشْتِه بَشِه و مَو دَ زِنْدَگِي اَزُو اَمْدِه قَد اَزُو مُومِنِي . ۲۴ كَسِي
كِه مَرِه دُوَسْت نَدَرِه اَز تُوْرَاي مِه اِطَاعَت نَمُوَكْنِه . و تُوْرِه كِه
شُمو مِيشَنُوِيْد اَز خُو دَرِه مِه نَبِيِه ، بَلَكِه اَز آتِه اَسْتِه كِه مَرِه رَبِي
كَدِه .

۲۵ اِي چِيْزَا رِه مَآ دَز شُمو كُفْتُم دَ حَالِيَكِه هِنُوْز قَد شُمو اَسْتُم .
۲۶ مِگَم پُشْتِيُوَان ، يِعْنِي رُوْح اَلْقُدْس كِه آتِه اُو رِه دَ نَام اَزْمِه
رَبِي مُونِه ، اُو تَمَام چِيْزَا رِه دَز شُمو يَاد مِيدِيِه و هَر چِيْزِي رِه
كِه مَآ دَز شُمو كُفْتِيْم دَ يَاد شُمو مِيرِه .

^{۲۷} ما دَز شُمو آرامِش مِيدُم؛ آرامِشِ خود خُو ره دَز شُمو مِيدُم،
 نَه رقمی که دُنیا مِيديه، بَلکِه رقمی که ما دَز شُمو مِيدِيم.
 پس دِل های شُمو پَریشان و ترس خورده نَبشه. ^{۲۸} شُمو شَنِيدِيد
 که ما دَز شُمو کُفْتُم: 'ما مورْم و بسم پيش شُمو مِيِيم'. اگه
 شُمو مَره دوست مِيدَشْتِيد، خوش مُوشْدِيد که ما سُون آتِه خُو
 مورْم، چراکه آتِه از مه کده بَزْرگْتَر آستِه. ^{۲۹} ما ای چيزا ره
 پيش از واقع شُدون شی دَز شُمو کُفْتُم، تا وختیکه رُخ مِيديه
 شُمو باور کنيد. ^{۳۰} ما دِيگه قد شُمو کلو توره نَمُوگُم، چُون
 حاکم ازی دُنیا مِييه. اُو دَ سِرِ از مه هيچ قُدْرَت نَدْرِه، ^{۳۱} مگم
 بَلدِه ازی که دُنیا بَدَنه که ما آتِه ره دوست دَرْم، ما امو
 رقمیکه آتِه دَز مه اَمْر کده عمل مُونم. باله شَنِيد که از اينجی
 بوری.

تاگِ حَقِيقِي

۱۵ "ما تاگِ حَقِيقِي آسْتُم و آتِه مه باغوان آستِه. ^۲ هر
 شاخه مه که بار نَگِيرِه اُو ره قِيچِي کده پورته مُونه و هر شاخه
 که بار بَگِيرِه اُو ره پاک مُونه تاکه کلوْتَر حاصِل بَدِيه. ^۳ شُمو
 امی آلی بخاطرِ کلامی که ما قد شُمو کُفْتِيم پاک آسْتِيد.

^۴ شُمو دَز مه بُمَینید و ما دَز شُمو مُومَنُم. هیچ شاخه دَ تنهایی
 خُو ثَمَر دَدَه نَمِیتنه سِوای که دَ تاگ بُمَنه. امی رقم شُمو ام
 نَمِیتنید ثَمَر بَدید، سِوای که دَز مه بُمَینید. ^۵ ما تاگ اَسْتُم و
 شُمو شاخه ها. کسی که دَز مه مُومنه و ما دَزو، اُو ثَمَر کَلو
 مِیدیه، چُون جدا از مه شُمو هیچ کار نَمِیتنید. ^۶ کسی که دَز
 مه نَمَنه، اُو مِثِل یگ شاخه وَری دُور پورته شُدِه خُشک مُوشه
 و مَرْدُم اُو شاخه ها ره جَم کده دَ مَنه آتِش مِیندزه تاکه دَر
 بَگیره. ^۷ اگه شُمو دَز مه بُمَینید و تورای مه دَز شُمو بُمَنه، هر
 چیزی که میخاهید طلب کُنید و اُمُو رقم بلده شُمو مُوشه. ^۸ آتِه
 مه دَمزی طَریق بُزُرگی-و-جلال پَیدا مُونه که شُمو کَلو ثَمَر بَدید
 و یارای مه بَشید.

^۹ اُمُو رقم که آتِه آسمانی مَره دوست دَره، ما ام شُمو ره دوست
 دَرُم. پس دَ مَحَبَت مه بُمَینید. ^{۱۰} اگه از احکام مه اِطاعت
 کُنید، دَ مَحَبَت مه مُومَنید، اُمُو رقمیکه ما از احکام آتِه خُو
 اِطاعت کُدُم و دَ مَحَبَت اَزو مُومَنُم. ^{۱۱} ای چیزا ره ما دَز شُمو
 گُفْتُم تاکه خوشی مه دَز شُمو و جُود دَشته بَشه و خوشی شُمو
 کامل شُنه. ^{۱۲} حُکم ازمه اینمی آسته که شُمو یگدیگه خُو ره
 دوست دَشته بَشید، اُمُو رقم که ما شُمو ره دوست دَرُم. ^{۱۳} ازی

كده مُحَبَّتِ بُّزْرگَتَر وَجُود نَدَره كه يَگو كس جان خُو ره بَلدِه
 دوستای خُو بَدِيه. ^{۱۴} شُمُو دوستای مه اَسْتِيد، اگه احكام مَره دَ
 جاي بِيَرِيد. ^{۱۵} ما دِيگه شُمُو ره غُلام نَمُوگُم، چُون غُلام نَمِيدَنه
 كه صَاحِب شَي چِيَز كار مُونِه؛ بَلَكِه ما شُمُو ره دوست مُوگُم،
 چُون تمام چِيَزاي ره كه ما از آتِه خُو شَنِيدُم دَز شُمُو معلومدار
 كُدم. ^{۱۶} شُمُو مَره اِنْتِخاب نَكِيد، بَلَكِه ما شُمُو ره اِنْتِخاب
 كُدم و ما شُمُو ره مُقَرر كُدم تاكه بورِيد و ثَمَر بَدِيد و ثَمَر شُمُو
 بُمَنه، تا هر چِيَزِي كه از آتِه آسماني دَ نامِ ازمه طَلب كُنِيد، اُو
 دَز شُمُو بَدِيه. ^{۱۷} اينمِي حُكم ره ما دَز شُمُو مِيدُم كه شُمُو
 يگدِيگِه خُو ره دوست دَشْتِه بَشِيد.

دُنيا از ياراي مَسِيح نَفَرَت دَرِه

^{۱۸} اگه دُنيا از شُمُو بَد مُوبَرِه، بَدَنِيد كه از شُمُو كده پِيَشْتَر از
 مه بَد مُوبَرْدِه. ^{۱۹} اگه شُمُو دَزِي دُنيا تَعَلُق مِيدَشْتِيد، دُنيا شُمُو
 ره مِثَلِ كَسِي خُو دُوست مِيدَشْت. لِيكِن اَزِي كه شُمُو
 دَزِي دُنيا تَعَلُق نَدَرِيد و ما شُمُو ره اَزِي دُنيا اِنْتِخاب كَدِيم،
 امزِي خَاطِر دُنيا از شُمُو بَد مُوبَرِه. ^{۲۰} كَلامِي ره كه ما قَد شُمُو
 گُفْتُم دَ ياد خُو بِيَرِيد: 'يگ غُلام از بادار خُو كده بُّزْرگَتَر
 نَبِيه.' اگه مَرْدُم مَره آزار-و-اَدِيَت كده، اونا شُمُو ره ام آزار-و-

أَذِيَتِ مُونَه. اگه اونا از کلامِ ازمه إِطَاعَتِ كده، از توره شُمو
 ام إِطَاعَتِ مُونَه. ^{۲۱} مگم پگِ امزی چیزا ره اونا از خاطرِ نامِ
 ازمه دَ حقِ شُمو مُونَه، چُون اُمُو که مَره رِبِي كده اونا اُو ره
 نَمِينَخْشَه. ^{۲۲} اگه ما نَمِيمَدُم و دَزُوا نَقْلِ نَمُوَكْدُم، اونا گُناه
 نَمِيدَشْت؛ لِيكِنِ آلي اونا بَلَدِه گُناهِ خُو كُدَم بانه نَدَرِه. ^{۲۳} كسي
 كه از مه بَدِ مُوبَرِه، از آتِه مه ام بَدِ مُوبَرِه. ^{۲۴} ما دَ بَيْنِ ازوا
 كاراي ره كُدَم كه هِيچِ كسِ دِيگِه نَكْدِه. اگه ما امي كارا ره
 نَمُوَكْدُم، اونا گُناه نَمِيدَشْت؛ مگم آلي اونا امي كارا ره دِيده و
 هنوز ام از مه و از آتِه مه بَدِ مُوبَرِه. ^{۲۵} لِيكِنِ امي چِيْزَا واقِع
 شُدِه رِبِي يَه تا كلامي كه دَ شَرِيْعَتِ ازوا نُوْشْتِه يَه، پُورِه شْنَه
 كه مُوَكِيَه: 'اونا بَدُونِ كُدَمِ دَلِيلِ از مه بَدِ بُرْد.'

^{۲۶} وختِيكِه پُشْتِيَوَانِ مِيِيَه، اُمُو ره كه از طرفِ آتِه پيشِ شُمو
 رِبِي مُونَم، يعنِي رُوْحِ رَاسْتِي كه از آتِه آسْمَانِي مِيِيَه، اُو دَ بارِه
 ازمه شَاهِدِي مِيدِيَه ^{۲۷} و شُمو ام شَاهِدِي مِيدِيدِ، چُون شُمو از
 اوّلِ قَدِ ازمه بُوْدِيدِ.

۱۶ "اِي چِيْزَا ره ما دَزِ شُمو كُفْتُم تاكه شُمو از راه بُر
 نَشْنِيدِ. ^۲ اونا شُمو ره از عِبَادَتِ خانِه بُر مُونَه، بَلَكِه زَمَانِي

ميبه که هر کسی که شمو ره بکشه، گمان مونه که خدا ره خدمت موکنه. ^۳ و اونا امی چیزا ره از خاطری مونه که نه آته آسمانی ره مینخشه و نه مَره. ^۴ پس امی چیزا ره دز شمو گفتُم تا زمانیکه وخت شی میرسه شمو د یاد خو بیرید که ما شمو ره دزی باره باخبر کده بودُم. ما ای چیزا ره د اول قد شمو نگفتُم، چراکه ما قد شمو بودُم. ^۵ مگم آلی طرف امزو مورم که مَره ری کده و یگ شمو ام از مه نمو پرسید که 'د کجا موری؟' ^۶ ولے ازی که امی چیزا ره دز شمو گفتُم، دل شمو پُر از غم شده. ^۷ مگم ما حقیقت ره دز شمو موگم که رفتون از مه د فایده شمو آسته، چون اگه ما نروم پشتیوان پیش شمو نمییه؛ لیکن اگه بورم، ما او ره پیش شمو ری مونم. ^۸ وختیکه او مییه، او گناه، عدالت و قضاوت دنیا ره بے پرده مونه: ^۹ گناه ره، چراکه اونا دز مه ایمان نمیره؛ ^{۱۰} عدالت ره، چراکه ما طرف آته آسمانی مورم و شمو دیگه مَره نمینگرید؛ ^{۱۱} و قضاوت ره، چراکه د بله حاکم ازی دنیا قضاوت شده.

^{۱۲} غدر چیزای دیگه ام درم که دز شمو بگیم، لیکن شمو آلی تاب شنیدون شی ره ندرید. ^{۱۳} مگم غیتیکه روح راستی مییه او شمو ره سون تمام حقیقت ها هدایت مونه، چراکه او از

پیشِ خود خُو توره نَموگيه، بَلکه چيزی ره که مِيشنوه، اُموره
 مَوگيه و از واقعه های که اَمَدنی آسته شُموره باخبر مونه.
^{۱۴} اُو دَز مه بَزُرگی-و-جلال مِیدیه، چُون چيزی ره که از مه
 حاصل کده، اُو ره دَز شُموره اِعلان مونه. ^{۱۵} تمام چيزای که دَ
 آته آسمانی تعلق دَره از مه یه؛ امزی خاطر ما گُفتم که اُو از
 چيزی که دَز مه تعلق دَره مِیگیره و دَز شُموره اِعلان مونه.

غَم یارا دَ خوشی تبدیل موشه

^{۱۶} ”بعد از وختِ کم شُموره دِیگه مَره نَمینگرید و بسم بعد از
 وختِ کم شُموره مَره مینگرید.“ ^{۱۷} اوخته بعضی یارای شی قد
 یگدِیگه خُو گُفت: ”مقصدِ مولا چی آسته که مَوگه بعد از
 وختِ کم شُموره دِیگه مَره نَمینگرید و بسم بعد از وختِ کم شُموره
 مَره مینگرید؟‘ و ام مَوگه، ‘چراکه ما پیشِ آته آسمانی
 مورم؟‘ “ ^{۱۸} پس اونا گُفت: ”اُو که ‘وختِ کم مَوگه، چی
 معنی دَره؟ مو نَموفامی که دَ باره چی توره مَوگيه.“

^{۱۹} عیسی فامید که اونا میخایه ازو سوال کنه، پس دزوا گُفت:
 ”آیا شُموره دَ باره ازی از یگدِیگه خُو سوال مُونید که گُفتم:
 ‘بعد از وختِ کم شُموره دِیگه مَره نَمینگرید و بسم بعد از وختِ

کم شمو مَره مینگرید؟^{۲۰} ما حقیقت ره دز شمو موگم: شمو
 چخرا و مخته مونیید، ولے دُنیا خوشی مونه. شمو دق-و-
 غمگی موشید، مگم غم شمو د خوشی تبدیل موشه.^{۲۱} یگ
 خاتو بخاطری که وخت زیدون شی پوره شده درد میکشه،
 ولے زمانیکه نلغه د دُنیا آمد، درد و غم شی از یاد ازو موره،
 چون او بخاطر اوردون یگ انسان د دُنیا خوشی مونه.^{۲۲} پس
 شمو ام فعلاً دق-و-غمگی استید؛ مگم ما شمو ره دوباره
 مینگرم و دل شمو خوشی مونه و خوشی شمو ره هیچ کس از
 شمو نمیگیره.

د باره دعا

^{۲۳} ”دمزو زمان شمو از مه هیچ چیز پُرسان نمونید. ما حقیقت
 ره دز شمو موگم، هر چیزیکه از آته آسمانی د نام ازمه طلب
 کنید، او دز شمو میدیه.^{۲۴} تا آلی ره شمو هیچ چیز د نام ازمه
 طلب نکدید؛ طلب کنید و دز شمو دده موشه تاکه خوشی
 شمو پوره شنه.

^{۲۵} ای چیزا ره ما دز شمو د مثل گفتم. لیکن ساعت شی مییه
 که دیگه ما د مثل قد شمو توره نموگیم، بلکه واضح د باره

آته آسمانی قد شمو نقل مؤنم. ^{۲۶} د او زمان شمو د نام ازمه

طلب مؤنید و ما دز شمو نموگم که بلده شمو از آته طلب

مؤنم، ^{۲۷} چون آته خود شی شمو ره دوست دره، چراکه شمو

مره دوست درید و ایمان درید که ما از طرف آته آمدیم. ^{۲۸} ما

از پیش آته آمدم و د دنیا داخل شدیم؛ و آلی ای دنیا ره ایله

کده پس طرف آته مورم.

^{۲۹} یارای شی گفت: ”اینه، آلی واضح نقل مونی و د مثل توره

نموگی. ^{۳۰} آلی مو میدنی که تو پگ چیزا ره موفامی و هیچ

کس ضرورت ندره که از تو سوال کنه. د وسیله امزی مو

ایمان میری که تو از طرف خدا آمدی. ^{۳۱} عیسی د جواب

ازوا گفت: ”شمو آلی ایمان اوردید؟ ^{۳۲} اینه، وختی مییه،

بلکه امی آلی آمده که شمو تیت پرک موشید، هر کدم شمو

سُون جای خود خو مورید و مره تنها میلید. ولے باوجود ازی

ام ما تنها نمومنم، چراکه آته آسمانی قد مه آسته. ^{۳۳} اینمی

چیزا ره ما قد شمو گفتیم تاکه شمو دز مه آرامش دشته بشید.

د ای دنیا شمو رنج و زحمت مینگرید، مگم خاطر جم بشید،

چراکه ما د سر دنیا پیروز شدیم.

دُعای عیسیٰ بلده پیروای شی

۱۷ بعد از گفتونِ امزی توره ها عیسیٰ رُوی خُوره باله
کده سُون آسمو توخ کد و گُفت: ” آی آته آسمانی، امو وخت
رسیده؛ باچه خُوره بزرگی-و-جلالِ بدی تا که باچه تُو ام تُو ره
جلالِ بدیه؛^۲ چون تُو او ره دَبله تمامِ بشرِ اختیارِ ددی تا او
بلده تمامِ کسای که تُو دزو ددی زندگی ابدی بدیه.^۳ زندگی
ابدی اینمی آسته که اونا تُو ره که خُدای یکتا و حقیقی آستی
و عیسیٰ مسیح ره که تُو ربی کدے، بَنخشه.^۴ کارای ره که
تُو دز مه تسلیم کددی تا انجامِ بدیم، ما تکمیل کدُم و امزی
طریقِ بزرگی-و-جلالِ تُو ره دَزمی ظاهرِ کدُم.^۵ و آلی، آی آته،
مره قد خود خُو قتی بزرگی-و-جلالِ بدی، امو رقمِ بزرگی-و-
جلالِ که ما پیش از شروعِ دُنیا قد تُو دشتُم.

۶ ما نامِ تُو ره بلده امزو نفرا که تُو ازی دُنیا دز مه ددی،
معلومدار کدُم. اونا دز تُو تعلقِ دشت و تُو اونا ره دز مه عطا
کدی و اونا از کلامِ تُو اطاعت کد. ^۷ آلی اونا میدنه، هر چیزی
که تُو دز مه ددے از طرفِ ازتو یه.^۸ توره های ره که تُو دز مه
ددی، ما دزوا رَسندُم و اونا قبول کد و واقعاً فامید که ما از
طرفِ ازتو امدیم و اونا باور کد که تُو مره ربی کدے.^۹ ما بلده

ازوا دُعا مُونم؛ ما بَلدِه دُنیا دُعا نَمونم، بَلکِه بَلدِه کسای دُعا
مُونم که تُو دَز مه دَدی، چِراکه اونا دَز تُو تَعَلق دَرِه. ^{۱۰} تمام
چِیزای که دَز مه تَعَلق دَرِه، از تُو یِه و تمام چِیزای که دَز تُو
تَعَلق دَرِه، از مه یِه و ما دَ وَسِیلِه ازوا بُزرگی-و-جَلال پِیدا
کُدم. ^{۱۱} ما دِیگِه دَ دُنیا نَمونم، مگم اونا هِنوز دَ دُنیا آستِه و
ما طرفِ ازتُو مِییم. اِی آتِه مُقَدَّس، اونا رِه دَ وَسِیلِه نام خُو که
دَز مه عطا کدِه، نِگاه کُو تاکِه اونا یِگ بَشِه، اَمو رَقمِیکِه
مویگ آستِی. ^{۱۲} تا زما نِیکِه ما قد ازوا بُوَدُم، ما اونا رِه دَ
وَسِیلِه نامِ ازتُو که دَز مه دَدِه، نِگاه کُدم و ازوا مُحافِظَت کُدم
و هِیچ کُدم شی از بَین نَرَفَت بَغیر از اَمزو باچِه جَهَنمی، تاکِه
نِوِشْتِه های کِتابِ مُقَدَّس پُورِه شُنِه. ^{۱۳} و آلی طرفِ ازتُو مِییم و
اِی چِیزا رِه هِنوز که دَ دُنیا آسْتُم مُوگُم تاکِه اونا خوشی مَرِه دَ
و جُود خُو پُر-و-لَبریز دَشْتِه بَشِه. ^{۱۴} ما کلام تُو رِه دَزوا رَسَندم،
ولِه دُنیا ازوا بَد مُوبَرِه، چُون اونا دَ دُنیا تَعَلق نَدَرِه اَمو رَقم که
ما ام دَزی دُنیا تَعَلق نَدَرُم. ^{۱۵} خاَهشِ ازمه اِی نِییه که تُو اونا
رِه ازی دُنیا بُبری، بَلکِه اِی آستِه که اونا رِه از شَیطو نِگاه
کُنی. ^{۱۶} اونا دَ اِی دُنیا تَعَلق نَدَرِه، اَمو رَقمِیکِه که ما ام دَ دُنیا
تَعَلق نَدَرُم. ^{۱۷} اونا رِه دَ وَسِیلِه راستی-و-حَقِیقت تَقَدِیس کُو؛
کلامِ ازتُو راستی-و-حَقِیقت آستِه. ^{۱۸} اَمو رَقمِیکِه تُو مَرِه دَ دُنیا

رَبِي كَدے، ما ام اونا ره دَ دُنیا رَبي كَدُم. ^{۱۹} از خاطرِ ازوا ما خود ره تقدیس مُونم، تاكه اونا ام دَ راستی-و-حقیقت تقدیس شُنه.

^{۲۰} دُعای ازمه تنها بلده امزیا نییه، بلکه امچنان بلده کسای که دَ وسیله شاهی امزیا دز مه ایمان میره، ^{۲۱} تاكه پگ شی یگ بشه، امو رقمیکه تُو، آی آته، دز مه آستی و ما دز تُو آسْتُم و دُعا مُونم که اونا ام دز مو بشه تا دُنیا باور کُنه که تُو مَره رَبي كَدے. ^{۲۲} بزرگی-و-جلالی ره که تُو دز مه ددی، ما دزوا دَدُم تا اونا یگ بشه امو رقمیکه مویگ آستی: ^{۲۳} ما دزوا و تُو دز مه، تاكه اونا کاملاً یگ بشه و تا دُنیا بدنه که تُو مَره رَبي كَدے و اونا ره دوست دَری، امو رقمیکه مَره دوست دَری.

^{۲۴} آی آته، ما آرزو دَرُم، کسای ره که تُو دز مه ددی، دَهر جای که ما آسْتُم، اونا ام قد ازمه قتی بشه، تاكه اونا بزرگی-و-جلالی ره که تُو دز مه ددی بنگره، چراکه تُو پیش از خَلقتِ دُنیا مَره دوست دَستی. ^{۲۵} آی آته عادل، اگرچه دُنیا تُو ره نَمینخشه، مگم ما تُو ره مینخشم و امیا میدنه که تُو مَره رَبي كَدے ^{۲۶} و ما نام تُو ره دزوا معرفی کَدُم و باز ام معرفی مُونم

تا مُحَبَّتِي كِه تُو بَلَدِه ازمه دَرِي، دَزوا بَشَه و ما ام دَزوا
بَشُم.

گِرِفْتاريِ عيسِي

۱۸ وختیکه عيسِي امی چیزا ره گُفت، اُو قد یارای خُو دَ اُو طرفِ قولِ قِدرون رفت. دَ اُونجی یگ باغ بُود و عيسِي قد یارای خُو دَ مَنه امزُو باغ دَرآمد. ^۲ مگم یهُودا، امو کسی که اُو ره دَ گِیر مِیدد، ام امو جای ره بَلد بُود، چراکه عيسِي غَدَر وختا قد یارای خُو دَ اُونجی جَم مُوشد. ^۳ پس یهُودا قد یگ دُل عسکر و صاحبِ مَنصَب از طرفِ پیشوایونِ عالی مقام و فریسیا قد چراغِ ها، مَشعلِ ها و سَلاحِ ها دَ اُونجی آمد. ^۴ عيسِي از تمام چیزای که دَ سر شی میمد خبر دَشت، ولے باز ام پیش آمده دَزوا گُفت: “کی ره مُوپالید؟” ^۵ اونا دَ جواب شی گُفت: “عيسای ناصری ره.” عيسِي دَزوا گُفت: “ما اَسْتُم.” و یهُودا که اُو ره دَ گِیر مِیدد، ام قد ازوا ایسته بُود. ^۶ وختیکه اُو دَزوا گُفت “ما اَسْتُم،” اونا پَسکی پَسکی رفته دَ زمی اُفتد. ^۷ اُو بسم ازوا پُرسان کد: “شُمو کی ره مُوپالید؟” اونا گُفت: “عيسای ناصری ره.” ^۸ عيسِي دَ جواب ازوا

گفت: "ما دز شمو گفتم که ما آستم. اگه شمو مره موبالید،
امیا ره بیلید که بوره." ^۹ ای کار شد تا کلامی که او گفتد:
"امزو کسای که تُو دز مه ددے، یگ شی ره ام گم نکدیم"
پوره شنه. ^{۱۰} اوخته شمعون پترس که یگ شمشیر دشت، او ره
کشیده غلام پیشوای بزرگ ره زد و گوش راست شی ره منٹی
کد. نام امزو غلام ملوک بود. ^{۱۱} ولے عیسیٰ د پترس گفت:
"شمشیر خو ره د پوش شی بیل! آیا جامی ره که آته آسمانی
دز مه دده، وچی نکم؟"

^{۱۲} اوخته دل عسکرا و قومندان ازوا قد صاحب منصبای یهود،
عیسیٰ ره گرفتار کده بسته کد. ^{۱۳} اول او ره پیش حنا خسر
قیافا برد که قیافا دمزو سال پیشوای بزرگ بود. ^{۱۴} قیافا امو
کس بود که یهودیا ره مشوره دده گفتد: "بهتر آسته که یگ
نفر بلده پگ مردم بمره."

^{۱۵} شمعون پترس و یگ یار دیگه از پس عیسیٰ رفت. و ازی
که امو یار دیگه قد پیشوای بزرگ شنخته بود، او خن عیسیٰ
قتی د منه حولی پیشوای بزرگ در آمد. ^{۱۶} مگم پترس برو د
دان درگه ایسته شد. اوخته امو یار دیگه که قد پیشوای
بزرگ شنخته بود، بر شده قد کنیزی که درگه وان بود گپ زد

و پترس ره داخل اورد. ^{۱۷} امو کنیز که درگه وان بود د پترس
گفت: "تو از جمله یارای امزی آدم نیبی؟" او گفت: "نه،
نییم." ^{۱۸} دمزو غیت نوکرا و صاحب منصبا د گرد قوغ آتشی
که در دده بود ایسته شد، چون هوا یخ بود و اونا خود ره گرم
موکد. پترس ام قد ازوا قتی ایسته بود و خود ره گرم موکد.

سوالاتی پیشوای بزرگ از عیسی

^{۱۹} پس پیشوای بزرگ از عیسی د باره یارای شی و تعلیمای
که میدد سوال کد. ^{۲۰} عیسی د جواب شی گفت: "ما د دنیا
برملا توره گفتیم و همیشه د عبادت خانه ها و خانه خدا که
پگ یهودیا جم موشه، تعلیم ددیم. ما هیچ چیز ره تاشکی
نگفتیم. ^{۲۱} چرا از مه پُرسان مونی؟ از کسای که توره مره
شنیده، پُرسان کو که ما دزوا چیز خیل گفتیم، چون اونا میدنه
که ما چی گفتیم." ^{۲۲} وختیکه عیسی امی چیزا ره گفت، یکی
امزو صاحب منصبا که پالوی شی ایسته بود، او ره یگ چپات
زده گفت: "آیا تو د پیشوای بزرگ امی رقم جواب میدی؟"
^{۲۳} عیسی د جواب شی گفت: "اگه بد گفتیم، بدی شی ره
بُگی؛ اگه دُرست گفتیم، چرا مره میزنی؟" ^{۲۴} پس حنا او ره
دست بسته د پیش قیافا پیشوای بزرگ ربی کد.

پترس عیسیٰ ره انکار مونه

^{۲۵} دَمَزُو غَيْتِ که شِمعون پترس ایسته بُود و خود ره گرم
مُوکد، بعضی ازوا دَزشی گُفت: ”نَه که تُو ام یکی از یارای
ازو آستی، یا نیستی؟“ او انکار کده گُفت: ”نَه، نییم.“
^{۲۶} یکی از خدمتگرای پیشوای بزرگ قومای امزو کسی بُود
که پترس گوش شی ره مُنٹی کُدد. امو خدمتگار گُفت: ”آیا
ما تُو ره دَ باغ قد ازو ندیدم؟“ ^{۲۷} پترس بسم انکار کد و دَ
امزو لحظه خروس بنگ دَد.

عیسیٰ دَ پیش پیلاتس

^{۲۸} بعد ازو اونا عیسیٰ ره از خانه قیافا دَ قصر حاکم رومی
بُرَد. صَباح گاه بُود و یهودیا خودون شی دَ منِه قصر داخل نَشُد
تا نَجس نَشَنه و از خوردونِ قُرانی عیدِ پَصَح نَمَنه. ^{۲۹} پس
پیلاتس دَ بُرو پیش ازوا اَمده گُفت: ”دَ خِلافِ امزی آدم چی
اِدعا دَرید؟“ ^{۳۰} اونا دَ جواب ازو گُفت: ”اگه ای آدم بدکار
نَمُوبُود، مو او ره دَز تُو تسلیم نَموکدی.“ ^{۳۱} پیلاتس دَزوا
گُفت: ”شُموی ره بُبرید و دَ مُطابقِ شریعتِ خودون خُو دَ بله
ازو قضاوت کُنید.“ یهودیا دَزو گُفت: ”مو امی اختیار ره

نَدَری که یگو کس ره اِعدام کُنی. ” ^{۳۲} ای واقعه رُخ دَد تا
گُفته عیسیٰ که معلومدار کُدد که دَ چی طریقه باید بُمَره، پوره
شُنه.

^{۳۳} اوخته پیلاتس پس دَ مَنه قصر خُو رفت و عیسیٰ ره کوی
کده گُفت: ”آیا تُو پادشاهِ یهودیا اَستی؟“ ^{۳۴} عیسیٰ دَ جوابِ
ازو گُفت: ”آیا تُو ای ره از پیشِ خود خُو گُفتی یا دیگه مردُم
دَ باره ازمه دَز تُو نقل کده؟“ ^{۳۵} پیلاتس دَ جواب شی گُفت:
”آیا ما یگ یهودی اَستُم؟ قومِ خود تُو و پیشوایونِ عالی مقام
تُو ره دَز مه تسلیم کده؛ تُو چی کار کده؟“ ^{۳۶} عیسیٰ دَ
جوابِ ازو گُفت: ”پادشاهی ازمه دَزی دُنیا تعلق ندره. اگه
پادشاهی ازمه دَزی دُنیا تعلق میدشت، نفرای مه جنگ مُوکد
تا ما دَ یهودیا تسلیم دده نَموشدُم. مگم اُطور نَشُد، چراکه
پادشاهی ازمه دَزی دُنیا هیچ تعلق ندره.“ ^{۳۷} اوخته پیلاتس
دَزشی گُفت: ”پس تُو پادشاه اَستی؟“ عیسیٰ دَ جوابِ ازو
گُفت: ”تُو دُرست مُوگی که ما پادشاه اَستُم. ما بلده امزی
مقصد پیدا شُدُم و بلده امزی دَ دُنیا اَمَدُم که دَ باره حقیقت
شاهدی بَدُم و هر کس که طرفدارِ حقیقت اَسته آواز مَره
میشنوه.“ ^{۳۸} پیلاتس دَزشی گُفت: ”حقیقت چی اَسته؟“

بعد از گفتونِ امزی توره، اُو بسم دَ بُرو پیشِ یهودیا آمده دَزوا
گفت: ” ما هیچ دَلیلِ بلده محکوم کدونِ امزی آدم پیدا
نَتِنِسْتُمْ. ^{۳۹} ولے شُمویگ رسم-و-رَواج دَرید که ما یگ نفر ره
دَ عیدِ پَصَح بلده شُمو ایله کنم؛ آیا میخاهید که پادشاهِ یهودیا
ره بلده شُمو ایله کنم؟ ” ^{۴۰} اوخته اونا بسم چِیغ زده گفت:
” ای ره نه، بلکه باراباس ره ایله کو، ” دَ حالیکه باراباس
یگ راهزن بود.

۱۹ پس پیلاتس عیسی ره بُرده قَمچی کوی کد. ^۲ و
عسکرا از خِمچه خارداریگ تاج بافته دَ سر شی ایشته و
قَبای دِرازِ ارغوانی ره دَ جان شی دَد. ^۳ اونا پیش شی آمده
مُوگفت: ” درود دَ پادشاهِ یهودیا! ” و قد چپات دَ رُوی شی
میزد. ^۴ اوخته پیلاتس بسم بُرو آمده دَزوا گفت: ” اینه، ما او
ره دَز شُمو بُرو میرم تا بدنید که ما هیچ دَلیلِ بلده محکوم
کدونِ ازو پیدا نَتِنِسْتُمْ. ” ^۵ پس عیسی تاج خاردار و قَبای دِرازِ
ارغوانی دَ جان شی بُرو آمد. پیلاتس دَزوا گفت: ” اینه، آدم
شُمو! ”

^۶ وختیکه پیشوایونِ عالی مقام و صاحبِ مَنصَبَا او ره دید، اونا

چيغ زده گُفت: ”دَ صليِب ميخکوب کُو، اُو ره دَ صليِب

ميخکوب کُو!“ پيلاټس دزوا گُفت: ”شُمو اُو ره بُبريد و دَ

صليِب ميخکوب کُنيد، چراکه ما هيچ دليِل بلده محکوم کدون

ازو پيدا نَتِنِسْتُم.“ ^۷ يهوديا دَ جوابِ ازو گُفت: ”مو شريعت

دري و دَ حسابِ شريعت اُو بايد کُشته شنه، چراکه اُو خود ره

باچه خُدا مُوگه.“ ^۸ وختيکه پيلاټس اي توره ره شنيد، زيادتر

ترس خورد. ^۹ اُو بسم منه قصر دَر آمد و دَ عيسي گُفت: ”تُو

از کجا آستي؟“ مگم عيسي هيچ جواب ندد. ^{۱۰} پس پيلاټس

دزو گُفت: ”تُو قد ازمه گپ نَميزني؟ آيا تُو خبر نَدري که ما

قُدرت دَرُم که تُو ره ايله کُنم و ام قُدرت دَرُم که تُو ره دَ سرِ

صليِب بُکُشم؟“ ^{۱۱} عيسي دَ جواب شي گُفت: ”تُو هيچ قُدرت

دَ سرِ ازمه نَميدشتي، اگه از باله دَز تُو دده نَموشد. امزي

خاطر کسی که مَره دَز تُو تسليم کده، گناه کُنه تر دَره.“

^{۱۲} امزو وخت بعد پيلاټس کلو کوشش کد که اُو ره ايله کُنه،

مگم يهوديا چيغ زده مُوگُفت: ”اگه اي آدم ره ايله کُني تُو

دوستِ قيصر نيستي! هر کسی که خود خو ره پادشاه بُگيه، اُو

مُخالفِ قيصر آسته.“ ^{۱۳} وختيکه پيلاټس اي تورا ره شنيد،

عيسي ره بُرو اُورد و خود شي دَ يگ جاي دَ نامِ «سنگ

فرش» که دَ زيونِ عبراني «جَباتا» گُفته مُوشد، دَ چوکی

قضاوت ششت. ^{۱۴} امو روز، روز تیاری بلده عید پصح بود و ساعت ششم روز. پیلاتس د یهودیا گفت: "اینه، پادشاه شمو!" ^{۱۵} ولے اونا چیغ زده گفت: "گم کو او ره! طلعت شی ره گم کو! بُر د صلیب بکش!" پیلاتس دزوا گفت: "پادشاه شمو ره د صلیب بکشتم؟" پیشوایون عالی مقام جواب دده گفت: "مو غیر از قیصر دیگه پادشاه ندری." ^{۱۶} پس پیلاتس او ره دزوا تسلیم کد تا د صلیب میخکوب شنه.

عیسی د صلیب کشته موشه

اوخته اونا عیسی ره گرفت ^{۱۷} و او صلیب د شانہ شی بُرو رفت و طرف امزو جای که «کاسه سر» گفته موشد، ریی شد. امو جای ره د زبون عبرانی «گلگتا» موكفت. ^{۱۸} اونا دمزو جای عیسی ره د صلیب میخ کوب کد و قد ازو قتی دو نفر دیگه ام بود، د ای طرف و د او طرف شی و عیسی د مینکل ازوا. ^{۱۹} پیلاتس یگ عنوان نوشته کده د صلیب نصب کد که امیطور خنده موشد:

"عیسای ناصری، پادشاه یهودیا."

۲۰ امی عنوان ره غدر یهودیا خاند، چُون امو جای که عیسیٰ

ره دَ صلیب میخکوب کُدد، دَ شار نزدیکِ بُوَد. امو عنوان دَ

زیونایِ عبرانی، لاتینی و یونانی نوشته شُدَد. ۲۱ پس پیشوایون

عالی مقامِ یهودیا رفته دَ پیلاتس کُفت: ”پادشاهِ یهودیا نوشته

نکو، بلکه نوشته کو که ای آدم کُفت: ”ما پادشاهِ یهودیا

استم. “ “ ۲۲ پیلاتس دَ جوابِ ازوا کُفت: ”چیزی که نوشته

کدم، نوشته کدم.“

۲۳ وختیکه عسکرا عیسیٰ ره دَ صلیب میخ کوب کد، اونا

کالای شی ره گِرِفته دَ چار حصّه تقسیم کد که دَ هر عسکر

یگ حصّه رسید. قَبای شی ره ام گِرِفته، ولے او بے دَرز بُوَد و

از باله تا دامون دَ یگ تکه بافته شُدَد. ۲۴ پس اونا قد یگدیگه

خو کُفت: ”بیید که ای ره پاره نکنی، بلکه دَ بله شی پشک

پورته کنی تا بِنگری که از کی موشه.“ ای ره کُفت تا نوشته

کتابِ مُقَدَّس پوره شنه که موگه: ”اونا کالای مره دَ منه خو

تقسیم کد و دَ بله لباس مه پشک آندخت.“ پس عسکرا امی

کارا ره کد.

۲۵ دَ نزدیکِ صلیبِ عیسیٰ اینی کسا ایسته بُوَد: آبه عیسیٰ،

خوارِ آبه شی، مریمِ خاتونِ کلویاس و مریمِ مجدلیه. ۲۶ وختیکه

عیسی آبه خو ره قد امزو یارِ دوست-دشتنی خو یگجای ایسته دید، او د آبه خو گُفت: ”آی خاتو، اینه باچه تو.“^{۲۷} بعد ازو دمزو یار گُفت: ”اینه، آبه تو.“ و امزو ساعت بعد، امویار او ره د خانه خو بُرد.

^{۲۸} بعد ازو عیسی دید که تمام چیزا تکمیل شده و بلده ازی که نوشته های کتابِ مَقَدَّس پوره شنه، او گُفت: ”ما تُشنه شُدیم.“^{۲۹} د اُونجی یگ کوزه پُر از سِرکه انگور بُود. پس اونا یگ اسفنج ره د مَنه شی غوټه کده د سِر یگ نی بند کد و نزدیک دان شی بُرد.^{۳۰} غَیْتیکه سِرکه انگور د دانِ عیسی رسید، او گُفت: ”خلاص شد.“ بعد ازو سر خو ره تا اَندخت و روح خو ره تسلیم کد.

^{۳۱} امو روز، روزِ تیاری بُود و ازی که یهودیا نَمیخواست جَسدا د روزِ آرام د بِلِه صلیب بُمَنه، خصوصاً د امزو روزِ آرام که روزِ بزرگِ عید بُود، اونا از پیلاتس خواهش کد که پایای مَصْلُوب شده ها میده شنه تا جَسدای ازوا بُرده شنه.^{۳۲} پس عسکرا اَمده ام پایای نفرِ اوّل ره و ام پایای نفرِ دوّم ره که قد عیسی یگجای د صلیب میخکوب شُد، میده کد.^{۳۳} مگم غَیْتیکه اونا پیشِ عیسی رسید و دید که او گاه مُرده، اونا

پایای شی ره میده نکد. ^{۳۴} لیکن یکی امزو عسکرا قد نیزه خو د بغل عیسی زد که دستی خون و آو از بغل شی بر شد.

^{۳۵} امو کسی که ای چیزا ره دید، شاهدی دد و شاهدی ازو راست آسته. او میدنه که او حقیقت ره موگه تا شمو ام باور کنید. ^{۳۶} امی چیزا رخ دد تا نوشته های کتاب مقدس پوره شنه که موگه: "یگ استغون ازو ام میده نموشه." ^{۳۷} و دیگه نوشته های کتاب مقدس باز ام موگه: "اونا سون امزو کسی توخ مونه که او ره قد نیزه زده."

^{۳۸} بعد ازی واقعه ها یوسف که از شارِ رامه و پیرو عیسی بود، و له از ترس یهودیا تاشکی پیروی موکد، از پیلاتس خواهش کد تا دزو اجازه بدیه که جسد عیسی ره بیره و پیلاتس دزو اجازه دد. پس او آمده جسد عیسی ره برد. ^{۳۹} و نیقودیموس که د شروع یگ شاو پیش عیسی آمدد، او ام آمد و مواد خوشبوی گت شده مر و عود ره که تقریباً پنج سیر بود، آورد. ^{۴۰} پس اونا جسد عیسی ره گرفته د مطابق رسم-و-رواج یهودیا قد مواد خوشبوی د منه کفن پیچ دد. ^{۴۱} دمزو جای که عیسی مصلوب شدد یگ باغ بود و د منه باغ یگ قبر نو کنده شده موجود بود که تا هنوز هیچ کس د اونجی دفن

نَشُدُد. ^{۴۲} ازی که اُمُو روز، روزِ تیاری عیدِ بلده یهودیا بُود و
قبر ام نزدیک بُود، اونا عیسیٰ ره دَ مَنه امزُو قبرِ غار مانند
ایشت.

۲۰ دَ روزِ یگشمبه مَریمِ مَجَدَلیه صَباح گاه که هنوز هوا
تَرِیک بُود، دَ سرِ قبر اَمَد و دید که سنگ از دانِ قبر پس شُدِه.
پس ^۲ او دَویده پیشِ شِمعون پِترُس و اُمُو یارِ دیگِه که عیسیٰ
او ره دوست دَشت اَمَد و دَزوا کُفت: ”اونا مولا ره از قبر بُرده
و مو خبر نَدَره که او ره دَ کُجا ایشته.“ ^۳ اوخته پِترُس و اُمُو
یارِ دیگِه بُر شُدِه سُونِ قبر رِبی شُد. ^۴ اونا هر دُوی شی قتی
مُودَوید، لیکن اُمُو یارِ دیگِه از پِترُس کده پیش شُد و اوّل دَ
سرِ قبر رسید ^۵ و خود ره خَم کده دید که کفن دَ مَنه قبر آسته،
ولے او داخل نَرفت. ^۶ شِمعون پِترُس از پُشتِ ازُو اَمَد و مَنه
قبر داخل شُد و دید که کفن دَ اُونجی ایشته بُود، ^۷ ولے
دِستمالی که دَ سرِ عیسیٰ بُود قد کفن ایشته نَبُود، بلکه جدا
پیچنده شُدِه دَ یگ جای ایشته بُود. ^۸ پس یارِ دیگِه که اوّل دَ
سرِ قبر اَمَد، ام داخل رفت و دید و ایمان اُورد. ^۹ اونا تا هنوز
نوشته های کِتَابِ مُقَدَّس ره نَفامیدُ که او از مُرده ها باید
دُوباره زنده شُنه. ^{۱۰} پس یارا تاو خورده دَ خانه های خُو رفت.

^{۱۱} مگم مريم د برون قبر ايسته بود و چخرا موكد. د حاليكه
درو چخرا موكد، او خود ره خم كده منه قبر ره توخ كد ^{۱۲} و
دو ملايكه سفيد پوش ره د امزو جاي كه جسد عيسي ايشته
شدد، ديد. يگ شي طرف سر شي و ديگه شي طرف پای شي
ششتد. ^{۱۳} و اونا دز شي گفتم: "آي خاتو، چرا چخرا موني؟"
او دزوا گفتم: "اونا مولاي مره گرفته برده و ما خبر ندرم كه
او ره د كجا ايشته." ^{۱۴} وختيكه مريم امي چيزا ره گفتم، پس
دور خورد و عيسي ره ايسته ديد، مگم نفاميد كه او عيسي
استه. ^{۱۵} عيسي دز شي گفتم: "آي خاتو، چرا چخرا موني؟
كي ره مويالي؟" مريم د گمان ازي كه او باغوان استه، دز شي
گفتم: "صاحب، اگه تو او ره برده دز مه بگي كه او ره د
كجا ايشته تا ما او ره بېرم." ^{۱۶} عيسي دز شي گفتم:
"مريم." مريم دور خورد و د عبراني دز شي گفتم: "رَبّوني،"
يعني استاد. ^{۱۷} عيسي دزو گفتم: "دز مه دست نرو، چراكه ما
تا هنوز پيش آته خو نرفتميم؛ بلكه پيش براراي مه بورو و دزوا
بگي كه ما پيش آته ازخو و آته ازشمو و خدای ازخو و خدای
ازشمو باله مورم." ^{۱۸} اوخته مريم مجدليه پيش يارا آمد و
دزوا اعلان كده گفتم: "ما مولا ره ديدم!" و امو چيزاي ره
كه عيسي دز شي گفتم، دزوا نقل كد.

عیسیٰ دَ یارای خُو ظاهرِ موشه

^{۱۹} شامِ امزُو روزِ اوّلِ هفته وختیکه یارا دَ یگ جای جَم بُود و از ترسِ یهودیا درگه های امزُو جای ره کیپ کُدد، بے بلغه عیسیٰ آمد و دَ مینکل جای ایسته شُدّه دَزوا کُفت: "سلام عَلَیْکُمْ." ^{۲۰} وختیکه امی ره کُفت، اُو دِستا و بغل خُو ره دَزوا نِشو دَد و یارا از دیدونِ مولا کلو خوشحال شُد. ^{۲۱} اوخته عیسیٰ بسم دَزوا کُفت: "سلام دَز شُمُو. اُمُو رقم که آتِه آسمانی مَره رِبی کده، ما ام شُمُو ره رِبی مُونُم." ^{۲۲} بعد از کُفتونِ امزی توره اُو دَ سرِ ازوا دَم کده کُفت: "روحِ اَلْقُدس ره حاصل کُنید. ^{۲۳} اگه شُمُو گناه های کسی ره بُبخشید، اونا ببخشیده موشه و اگه نَبخشید، اونا ببخشیده نَموشه."

^{۲۴} مگم توما، یکی امزُو دوازده یارای عیسیٰ که معنای نام شی «دوگنی» آسته، وختیکه عیسیٰ آمد قد ازوا نَبُود. ^{۲۵} پس دیگه یارا دَز شی کُفت: "مو مولا ره دیدی." مگم اُو دَزوا کُفت: "تاکه جای میخا ره دَ دِستای شی نَنگَرُم و کِلک خُو ره دَ جای میخا و دِست خُو ره دَ بغل شی نَه ایلم، ایمان نَمیرُم." ^{۲۶} هشت روز بعد یارای عیسیٰ بسم داخلِ امزُو خانه بُود و توما ام قد ازوا قتی بُود. دَ حالیکه درگه ها کیپ بُود، عیسیٰ

آمد و د مینکل ازوا ایسته شده گفت: "سلام دز شمو."

^{۲۷} بعد ازو د توما گفت: "کِلك خورِه اینجی بیل و دستای

مَرِه بِنِگر؛ دستای خورِه ام بیِر و د بَغل مه بیل و بے ایمان

نَبَش، بَلِکِه ایمان دَشته بَش." ^{۲۸} توما د جواب شی گفت:

یا مَولای مه و خُدای مه! ^{۲۹} عیسی دزشی گفت: "آیا

بخاطری که مَرِه دیدی، ایمان اوردی؟ نیک د بخت امزو

کسای که مَرِه ندیده، ولے باز ام ایمان میره."

^{۳۰} عیسی غدر مُعجزای دیگه ام د حُضُورِ یارا کدَد که دَمزی

کِتَاب نَوشته نَشده. ^{۳۱} مگم امی چیزا نَوشته شد تا شمو ایمان

بیرید که عیسی امو مسیح و باچه خُدایه و تا د وسیلَه ایمان

اوردو شمو د نام ازو صاحبِ زندگی ابدی شنید.

عیسی د هفت یار خُو ظاهر موشه

۲۱ بعد ازی چیزا عیسی بسم خود ره د لب دریاچه تیبریَه

د یارای خُو نشو دد که او واقعه امیطور رُخ دد: ^۲ شمعون

پتُرس، توما که او ره «دوگنی» ام موگفت، نَتَنائیل از قانای

جلیلیه، باچه های زیدی و دو یارِ دیگه د اُونجی جَم بود.

^۳ شِمعون پترُس دزوا گُفت: "ما ماهی گِرفتو مورُم." اونا دزوا
گُفت: "مو ام قد تو موری." پس اونا برو رفته مَنه کِشتی
شِشت، مگم امو شاو هیچ چیز گِرفته نَتَنِست. ^۴ وختی صُبح
شُد عیسی د لب دریا ایسته بُود، مگم یارا نَفامید که عیسی
آسته. ^۵ پس عیسی دزوا گُفت: "او بچکِیچا، یگو ماهی
گِرفتید یا نه؟" اونا د جواب شی گُفت: "نه." ^۶ او دزوا
گُفت: "تور ره طرفِ راستِ کِشتی بندزید و از اُنجی ماهی
میگیرید." اوخته اونا تور ره اَندخت و از بس که کلو ماهی
گِرفتد، اونا تور ره د مَنه کِشتی کش کده نَمیتَنِست. ^۷ پس امو
یار که عیسی او ره دوست دشت د پترُس گُفت: "ای خو مولا
آسته." وختی شِمعون پترُس شِنید که مولا آسته، او کالای
خو ره که از جان خو کشیدد، د گرد خو پیچ دده خود ره مَنه او
پورته کد. ^۸ و له دیگه یارا قد کِشتی آمد، چراکه اونا از
خُشکی دُور نَبُود؛ کِشتی فقط یگو دُو صد توغی از لب دریا
فاصله دشت و اونا تور پُر از ماهی ره قد خو کش کده آورد.
^۹ وختیکه اونا د خُشکی تاه شد، دید که قوغ آتش داغ آسته و
ماهی د بله شی ایشته یه و نان ام د پالوی شی آسته.
^{۱۰} عیسی دزوا گُفت: "امزو ماهی که تازه گِرفتید، یگ کَمک
وری بیرید." ^{۱۱} اوخته شِمعون پترُس رفت و جال ره که پُر از

ماهی بُود دَ خُشکه کش کد. دَ مَنه تور یگ صد و پنجاه و
سِبه ماهی کته بُود. مگم باو جُودِ که اُموقس ماهی کلو بُود،
تور پاره نَشُدُد. ^{۱۲} عیسی دَزوا کُفت: ”بیید، نان بُخورید.“
هیچ کدَم از یارا دِل نَتَنِست که ازو پُرسان کُنه: ”تو کی
آستی؟“ چُون اونا میدَنِست که او مَولا یه. ^{۱۳} پس عیسی اَمَد
و نان ره گِرِفته دَزوا دَد و ماهی ره ام اُمو رقم کد. ^{۱۴} اینمی
دفعه سِوم بُود که عیسی بعد از دُوباره زنده شُدون خُو از مُرده
ها دَ یارای خُو ظاهر شُد.

^{۱۵} وختیکه اونا نان ره خورد، عیسی دَ شِمعون پِترس کُفت: ”
آی شِمعون باچه یوحنّا، آیا تُو امزیا کده مَره کلو تر مُحَبَت
مُونی؟“ پِترس دَزو کُفت: ”آرے مَولا، تُو میدنی که ما تُو ره
دوست دَرُم.“ عیسی دَزو کُفت: ”باره گون مَره بچَرنو.“
^{۱۶} دفعه دُوم او دَز شی کُفت: ”آی شِمعون باچه یوحنّا، آیا تُو
مَره مُحَبَت مُونی؟“ او دَ جواب شی کُفت: ”آرے مَولا، تُو
میدنی که ما تُو ره دوست دَرُم.“ عیسی بسم دَز شی کُفت:
”گوسپندوی مَره نِگاه کُو.“ ^{۱۷} او دفعه سِوم دَزو کُفت: ”آی
شِمعون باچه یوحنّا، آیا تُو مَره دوست دَری؟“ پِترس دِق شُد،
چراکه عیسی دفعه سِوم دَزشی کُفت: ”آیا تُو مَره دوست

دري؟ ” و او د ز شي گُفت: ” يا مولا، تُو از پگ چيزا خبر
دري؛ تُو ميديني که ما تُو ره دوست درُم. ” عيسي د زُو گُفت:
” گوسپندوي مَره بچَرنو. ^{۱۸} ما حقيقت ره د ز تُو موگم: وختيکه
جوان بودي تُو کمر خُو ره بسته موکدي و هر جای که دل تُو
موشد مورفتي. مگم وختيکه پير شني تُو دستاي خُو ره دراز
موني و ديگه کس کمر تُو ره بسته کده تُو ره د يگ جای
مُبره که تُو نميخواهي د اُونجی بوري. ” ^{۱۹} عيسي امی توره ره
گُفت تا نشو بديه که پترُس د چي رقم مرگ جان خُو ره د راه
بزرگی-و-جلالِ خدا ميديه. بعد امزی توره بسم د پترُس امر
کد: ” از مه پيروي کو. ”

^{۲۰} پترُس د ور خورد و امويار ره ديد که عيسي او ره دوست
دشت و او از پس ازوا ميמד. ای امويار بود که د سر نان شاو
د شانه عيسي تکیه کد و گُفتد: ” يا مولا، او نفر که تُو ره
د گير ميديه، کی آسته؟ ” ^{۲۱} وختيکه پترُس امويار ره ديد، از
عيسي پُرسان کد: ” يا مولا، د باره ازو چي موگی؟ ”
^{۲۲} عيسي د زُو گُفت: ” اگه ما بخايم که او تا آمدون ازمه بُمنه،
د ز تُو چي؟ تُو ازمه پيروي کو. ” ^{۲۳} پس امی توره د بين برارو
تیت شد که ” امويار هيچ نمومره. ” مگم عيسي قد ازو

نَكْفُتُدْ كِه ”أَوْ نَمُومِرِه، “ بَلِكِه كُفْتُدْ: ” اگِه ما بِخَائِم كِه أَوْ تَا
أَمْدُونِ ازمِه بُمَنِه، دَز تُو چي؟ ”

۲۴ ای اونمویار آسته که د باره امزی چیزا شاهدی میدیه و
امی چیزا ره نوشته کده و مو میدنی که شاهدی ازو راست
آسته. ۲۵ عیسی غدر کارای دیگه ام انجام دد که اگه هر کدم
ازوا جدا جدا نوشته شنه، فکر مونم که دنیا ام گنجایش امزو
کتابای نوشته شده ره ندره.